

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6014. * BROJ 5.

MASON

NEZVANIČNI GLASNIK BALKANSKIH SLOBODNIH ZIDARA * JESEN 6014. * BROJ 5.

SADRŽAJ:

- 02 .... UVODNA REČ
- 03 .... INICIJACIJA
- 05 .... MOJ DOŽIVLJAJ INICIJACIJE
- 07 .... MASONI – SKRIVENO POREKLO
- 15 .... SLOBODNO ZIDARSTVO I DREVNE MISTERIJE
- 18 .... MASONI U VOJVODINI
- 19 .... KRATKO RAZMIŠLJANJE O POJMOVIMA UGAONIK, UGLOMER ILI VINKLA
- 22 .... SOMBORSKI SINOVI UDOVICE
- 24 .... DRVO ŽIVOTA ... I MOJ STAN
- 25 .... KRALJEVSKI SVOD – OBRED JORKA
- 29 .... MASONI
- 31 .... O OBLACIMA I KAMENU
- 35 .... PLAN 93
- 38 .... PORUKA ČOVEČANSTVU

Broj 5. Privatno elektronsko izdanje.
Svi tekstovi su © vlasništvo autora.
Jesenji Ekvinocij 2014.e.v.

UVODNA REČ

Slobodno zidarstvo svim svojim članovima, ali i javnosti (kada želi da se obznanj) napominje nekoliko osnovnih stvari – svakog člana (koji je po definiciji, da bi bio primljen u Bratstvo, morao da bude „Dobar čovek na dobrom glasu“) teži da načini boljim čovekom, a opšti cilj je čovekoljublje, usavršavanje humanosti. Intencija je da se na tog dobrog čoveka deluje dvojako, s jedne strane ceremonijama ispunjenim čudnim kretnjama, uz dodatak mnoštva „građevinskih“ simbola i alata, a sa druge strane – bivajući u dobrom i „kvalitetnom“ društvu čovek ima mogućnost da sebe učini boljim, da se ugleda u druge dobre ljude i da poprimi kvalitete koje (možda do sada) nije imao. Dakle, pod maksimum „S kim si onakav si“ Bratstvo ima ideju da skupina ljudi sa većim sposobnostima, inteligencijom, pa i bogatstvom, prvo sebe usavrši, a kroz to da „pozitivno“ utiče na okruženje.

Onda stanemo i zapitamo se „Otkud sva ta patnja, glupost i tiranija oko nas?“ Koliko je Masonerija uticajna i šta rade svi ti Masoni, kada oko nas kontinualno vidimo pad morala, zaglupljivanje, gramzivost... i pregršt drugih (normalnih i uobičajenih) ljudskih osobina tj. „mana“. Da li Masonerija uopšte uspeva da svoje članove načini „boljim ljudima“ i koliko se uopšte odmaklo u ostvarivanju ideala povezivanja svih ljudi u „bratski lanac“ i sveopšte dobrobiti i blagostanja (pri čemu naravno ne mislimo na razne „izme“ i slične falš dogme)? Jasno je pri tome da izvesne države i društva jesu vidno uznapredovala po mnogo osnovna na izvesnim lestvicama za merenje životnog standarda, ali u planetarnim razmerama civilizacija je haotičan konglomerat

svakojakih koještarija koje su u masi zaglupile i okovale ljude u besmisao preživljavanja.

Gde u svemu tome vidimo Masone?

Da li izgleda da postoje zanimljive ideje, napredni planovi i projekti, ali da realizacija i „izvođenje radova“ na izgradnji Hrama Čovečnosti dobrano kasni? ... ukoliko se može pojmiti da je ta izgradnja i počela (recimo one 1717.godine)?

Da li smo za sebe sigurni da nas je „članstvo“ u Bratstvu načinilo „boljim ljudima“? ... i kako? Jesmo li bolji? Koje bi moglo biti merilo uspešnosti naše „izgradnje“ boljeg društva, ako nam većina prvih komšija jedva preživljava, a njihova deca traće vreme pred TV ekranima, bez inspiracije da se školuju, jer ne osećaju nadu da sutrašnjica može biti bolja. Da li su Masoni sposobni da svoju komšiluk, svoj grad i svoju državu učine boljima?

... očekujem da svi istog momenta potvrdno klimnu glavom i osnaženog entuzijazma prionu na taj posao.

Da li da spomenemo Braći koja se smatraju jedinim ispravnim i regularnim Masonima da zaista postoje žene Masoni i da one upravo imaju iste ideale i principe, ma koliko muški šovinizam i ograničenja patrijarhata bili snažni u zatucanim sredinama? Sva pompa i dekoracije, skupa odela, regalije i šminka – da li su dovoljni da se stekne čvrsto uverenje da smo time postali bolji ljudi? Ženska i mešovita Masonerija dakle postoje, to je normalno i širenje „Bratskog lanca“ se odvija dalje čak i mimo toga da li „odabrani“ to hoće da priznaju ili ne. Kako Slobodni zidari da pojme „dobre ljude“ kada ne smatraju da ženska polovina populacije nije vredna da bude ugrađena u Hram Čovečnosti (na „slobodnozidarski način“)?

Mi imamo Znanje, sposobnosti, potencijale i kvalitete, ali treba da analizom svoga Bića donesemo zaključak kako da se smisleno angažujemo na ovom zajedničkom uzvišenom cilju – da našoj deci i potomcima ostavimo iole bolje okruženje i samu planetu, bolje od onog stanja u kakvom smo je nasledili.

... zato, na ovim stranicama koje slede nećete saznati o onima koji su preuzeli na sebe ovaj Rad, već ćete, u njihovoj želji da služe dobrobiti svih, saznati više i jasnije o Slobodnom Zidarstvu.

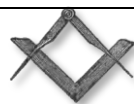
INICIJACIJA

Kada mi je prijateljica predložila da postanem Ezoterični Mason, ja sam se smejala. Odnosno, mislila sam da su Masoni američki klubovi za stare momke. Većina Masona koje poznajem ne prihvata Katolike, Baptiste, Jevreje, Arape, Afroamerikance,

Latinoamerikance, Budiste, žene ili bilo koga ko ne ispunjava njihov ekonomski životni standard.

Ja sam se smejala sve dok mi suze nisu pokvasile lice.

Sećam se da je jedan od mojih momaka bio Mason. On je bio tako užtogljen i zadrž da sam ga odbacila odmah posle prisustvovanja jednoj od njegovih masonskih večera. To je bila soba puna muških šovinista koji su pokušavali da budu bolji od svih drugih i razmetali su se svojim ženama kao osvojenim trofejima. Razbolela sam se od toga.

A sada, evo kako mi prijateljica predlaže da bih trebala da postanem Ezoterični Mason. To me je trgnulo. Trgnulo me je skroz. To je bila skoro najsmešnija stvar koju sam ikada čula. Jedina smešnija stvar koju mogu da zamislim bila je kad je bratovo bratstvo odvezlo mog brata iz države, skinulo mu odeću, obojilo njegovu muškost u ljubičasto, zalilo ga celog pićem i ostavilo ga golog na putu. Bratstvo je nazvalo policiju i obavestilo je o pijanom čoveku koja skita putem go. Moji roditelji su pošasavili kad su ga izvukli iz opštinskog zatvora. Sva je ispalo dobro, a ja sam umirala od smeha. Tata kaže da je njegov polni organ bio ljubičast još ceo mesec.

Kako bilo da bilo, ovde ja opet umirem od smeha, dok se moja prijateljica smeška i strpljivo čeka. Vremenom je ona zadobila moju pažnju i uverila me da bar pogledam primerak rituala i učenja. Učinila sam to. Učinila sam celu stvar i odlučila da pokušam. Pridružila sam se AA&EF.

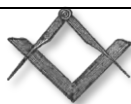
Onda mi je prijateljica ispričala o golim grudimama i kozi. Nije to bilo odjednom, obratite pažnju, ja sam se deo po deo probijala kroz tri stepena. Od kad sam se bila odlučila da uradim privatne inicijacije, nisam se brinula za gole grudi, tako da sam joj izložila o svojim ličnim inicijacijama. Bila sam takođe zbunjena oko toga gde koza ulazi u Majstorski ritual. Svaki put kad sam pitala, ljudi su se smejali.

Zatim jedne večeri (zar ovo ne zvuči kao jednom davno?) moja prijateljica me pozvala na skup ostalih Ezoteričnih Masona u njenoj kući. Otišla sam. Oni su volontirali da budem kandidat za prvi stepen. Skoro sam se uspaničila, ali moja prijateljica je rekla da će biti moj vodič i uvesti me ka spavaćoj sobi. Tamo sam bila obučena po uobičajenom pravilu sa potpuno pokrivenim bradavicama, a mojom levom dojkom izloženom do pola tako da je mogao da se vidi samo gornji deo. Bila sam primljena u prednju sobu [Prostoriju Lože] u skladu s ritualom za Pripravnika i prošla kroz celokupne regularne i ezoterične rituale. To je bilo dirljivo iskustvo koje nikad neću zaboraviti.

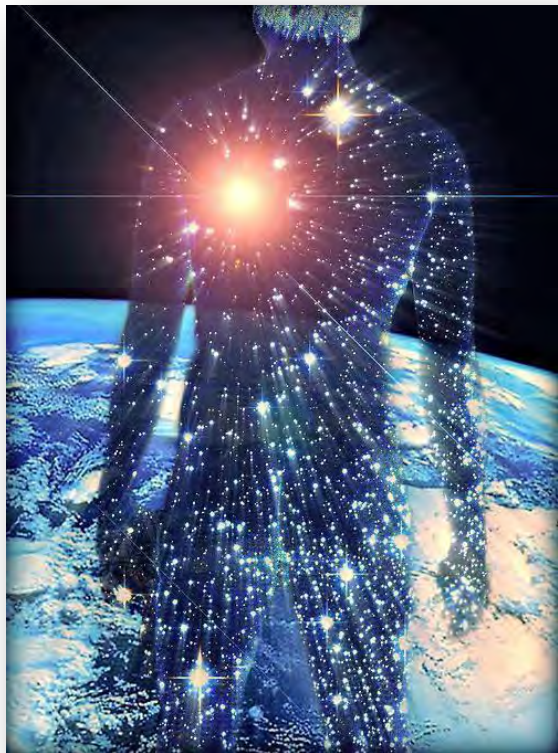
Naša Loža sreće se u kućama raznih članova jednom kvartalno. Na svakom sastanku različite osobe prođu kroz jedan od tri stepena i mi imamo zakuske. Svi mi redom čitamo mnoge uloge i predavanja. Domaćin ili domaćica sudeluju kao vodič za kandidata. Domaćin ili domaćica i jedan ili dva druga člana donesu zakusku a svi mi sudelujemo u pospremanju. Mi otvaramo i zatvaramo stepen koji je bio dodeljen i ne obavljamo bilo kakve poslove kao takve. O stvarima odlučujemo tokom zakuske. Ne skupljamo nikakav novac, tako da ne trebamo blagajnika. Ne čuvamo nikakvu dokumentaciju, tako da ne trebamo sekretara. Nemamo nikakvih službenika. Mi se zauzmemo bez obzira šta treba da se uradi i vidimo da vremenom svi dođu do svake uloge.

Iako većina nas radi više stepenove, retko o tome raspravljamo na kvartalnom sastanku Lože. Mi pozivamo druge da postanu deo AA&EF i kada dovrše svoju inicijaciju za Majstora Masona, pozovemo ih da se pridruže našoj Loži. Danas ja pozivam moje prijatelje na ručak i pitam ih da razmisle da postanu Ezoterični Masoni. Ako se smeju, ja ih potpuno razumem.

Sr. Sarah

MOJ DOŽIVLJAJ INICIJACIJE

Pristrasan sam Istini, u koju verujem i za koju živim u ubeđenju da je svaki događaj projekcija te istine. Najposle, moj doživljaj istine je projekcija nje-nog Delovanja, stoga je upravo ta istina o kojoj sada govorim. Čak i kada ne bi bila u obliku kojim je pojmim u svom umu, čak i kada ne bi postojala uopšte, ipak bi to bila ta istina, koja ne postoji. Zašto je onda nazivam Istinom, kada njena priroda nije ni istinita niti lažna? Ne znam.

Ja imam kompleks. Ja imam kompleks niže vrednosti, uvek sam ga imao. Nisam mislio kako da počnem, jer sam i pre nego što sam dobio objekat mog pisanja znao kako ću. Mislio sam

samo kako će Braća razumeti ono što govorim i kako ću i gde da završim svoje misli.

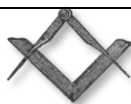
Jako je važno meni kao Učeniku da uvidim da je sama tema "Moj doživljaj Inicijacije" zapravo apsurd - i da je svaka od 3 reči ove teme zapravo jedno od 3 duhovna agregatna stanja Jednog i Jedinog pojma. *Moj* zato što sam Ja, *doživljaj* zato što je di-rektan i neposredan i tiče se samo mene, *Inicijacija* zato što je samo moja. Tu sam Ja, tu je Mene i tu je Moje. Ja i mene i moje - to su osnovni atributi Ega. Zapravo, ova tema nije subjekat pisanja već naprotiv, objekat duboke kontemplacije i spoznaje koja se tom kontemplacijom stiče. Inicijacija je besmislena bez doživljaja, koliko je doživljaj besmislen bez prisutnosti. Stoga se ove tri reči „Moj doživljaj Inicijacije“ jezikom slobodnih zidara prevode bolje kao: "Spoznaj Samoga Sebe".

Sušтина svakog čina je u integraciji njegovih pojedinačnih struktura u celinu Po-stignuća; sam život je sastavljen iz samo jednog suštog pokretačkog procesa koji donosi istinsku promenu - Inicijaciju. Naš Život se svodi samo na dve krajnosti: Nužnost i Izbor. A ovaj Svet je svojom sudbinom podeljen na dve stvari: na Istinu i na Ništa-sem-toga. Ono šta ovde želim reći jeste da Inicijacija nije jednobrazan proces, štaviše, ona u sebe uključuje niz manjih, posrednih promena koje zajedno i integrisano donose veliku Transformaciju. No, treba uvek imati na umu prirodu Inicijacije koja je jednostavna, laka i prirodna po svaku Svesnost.

U okviru našeg velikog Rada postoji Inicijacija; to je pogrešno, jer on sam jeste Inicijacija i ništa sem toga. Sada se može nazreti da Inicijacija jeste Postignuće, retko da može poslužiti kao Metod. Puno razumevanje ovoga donosi pravu Inicijaciju; ona je tek puko podsećanje na Zlato unutar nas samih, i ovde se ne radi ni o čemu novom i neproživljenom. Stoga tri puta da, Inicijacija jeste Postignuće. Ne može se proći kroz Inicijaciju, ukoliko i sam nisi Iniciran Svesnošću Velikog Arhitekta i Voljom Velikog Neimara. Ovde leži paradoks, stoga vredi misliti o tome.

Najviša Inicijacija jeste Život, i Život u Smrti. Nema većeg, niti drugog Posla od ovoga i sva naša Veština je samo ogled naše hrabrosti da se prihvatimo te Inicijacije. Loža je osnovna mera Velikog Arhitekta i Dvorana najviše svesnosti. Neću biti rastro-jen ulaskom u nju, jer ono što vidim, ono što čujem unutar i ono o čemu razgovaram odzvanjaće i Spolja. Stoga u Loži nema misterije, misterija nas je do ovde dovela. A Loža svetli onoliko koliko u njoj Glava ima i koliko u njoj Glava svetli. Mislite o tome.

Jedno je proći Inicijaciju. Drugo je biti Iniciran. Svi smo mi prošli Inicijaciju samim time što posedujemo najdragoceniji od svih dragulja - život. Ja nisam rođen da budem Mason, već sam

mason zato što sam rođen. Paradoksalno, svi smo prošli Inicijaciju, ali niko od nas, dokle god da je živ, neće biti Iniciran. Jer to je Misterija nad Misterijama. U današnje vreme, izgubili smo znanje o samom Životu, stoga kako da očekujemo znanje ili čak naznake znanja o Smrti? Toliko smo svi duhovno živi, da ne možemo biti više mrtvi.

Da budem iskren sa svima vama, o mom doživljaju Inicijacije nemam šta mnogo pametno da kažem, a kada nema šta pametno da se kaže onda je bolje da Učenik čuti, baš kao što čute mnogi u Loži, po pitanju mnogih stvari.

Samu formu i tekst Inicijacije sam iskreno znao skoro napamet, video sam kroz povez jasno, stoga kako sam mogao dobiti bilo šta od onoga što već nije bilo predamnom. A onda me je Inicijacija sama uzela pod svoje. Počela je naknadno da se ostvaruje a da nije tražila ni da bude rođena; Promenom mog Bića, dok i sam nisam postao Promena. Njena efikasnost je brža od njene Istine, zato je tako jedinstvena i u potpunosti nezavisna od Inteligencije i Veštine ljudi.

O Inicijaciji je napisano egzaktno onoliko gluposti koliko je napisano o prirodi ljudskog bića, samo zato što su obe stvari uslovljene istim principima i zapravo ukazuju na jednu istu stvar. Inicijacija je sistem povezivanja zupčanika; ako jedan ne radi, staje cela sprava. No to se nikada ne dešava, jer ne postoji samo jedna osovina, kao što ne postoji jedan Točak. Čovek je opterećen izolovanošću svog sopstvenog činjenja. Inicijacija je zakon prenosa sile. A u najdirektnijem i najpreciznijem kontekstu, Inicija-cija jeste zakon širenja Svesnosti. Ne svesti, već Svesnosti, a tu je razlika koliko između Velikog Arhitekta i Velikog Neimara. Svest o uzroku i posledici je posledica, ili pak uzrok izolovane ego strukture koju ima Učenički um. Kada Učenik preobrazi svoju svest u čistu posledicu i dogovor velikog Uzroka, kada shvati svoje biće kao nepromen-jivi zakon i rezultantu delovanja svih sila van njega i u njemu, kada shvati da je svako delovanje uzrok i posledica samo po sebi, on zalazi van dometa promene. Taj odnos jeste Inicijacija. Razmatraču ovu misao i napredovaću stoga dalje.

Rekao sam vam šta mislim o temi, i ponešto o sebi samom. Neću više uzimati ni sebi ni drugome vreme, a što već nisam po petstoti put čuo ovde na ovom mestu. No postoji jedna misao koja mene kao Učenika goni da je pomenem jer osećam da je tako ispravno. Naime, satima bih čekao rad u Loži, ceo dan mi je zapravo bio to čekanje. Onda sam otkrio da se u tom čekanju pronalazi rad veći i značajniji čak od onoga u Loži. U meni se svaki put satima pred rad, dešavaju procesi koji na moje biće deluju nepojmljivo i teraju me na promenu i transformaciju, onda kada je čak i ne želim. Ta promena ubrzava puls mog duha, čak i kada se osećam duhovno mrtvim, i kada ne želim ništa od te promene. Taj osećaj tinja i još uvek živi nakon Ritualnog Rada, ali onda splasne prostom činjenicom da svi hitrinom odemo kući. Taj divan osećaj

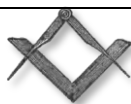
možda ostane u Loži, čekajući nekoga ko bi ga iskoristio, ali to nikada nećemo znati. Jer veoma ubrzo posle Ritualnog Rada, taj osećaj u Loži ostane sam. A 2 nedelje su suviše dug period da bi se zapamtile greške, i suviše kratak da bi se dobrim naučili. Pa ipak je ovo Radosno pismo.

Inicijacija je nagrada Učenika i zavet Majstora, a njegov najvažniji talenat koji mo-ra oštriti jeste hrabrost da izdrži. Hrabrost da se Inicijacije lati, ali i hrabrost da Iniciran čuti i drugima dozvoli da svojom slobodnom voljom budu Inicirani. Na samom kraju, divno je pomenuti priču o najstarijim poznatim Slobodnim Židarima na svetu, koji su poput drugih konstruktora lavirinata i kraljevskih grobnica bili osuđeni na smrt, kako nacrt ne bi darivali neznancima u Spoljašnjem. To su Dedal i Ikar. Spasenje je donešeno samo Učeničkom hrabrošću i naivnom željom za letenjem. Dedal je preživio, Ikar nije. Majstor je taj koji je preživio, Učenik je umro na svom putu ka Suncu. Ali mislite na to da učenikovo telo nikada nije pronađeno, ostala je samo Majstorova reč o njemu. Usudite se da dosegnete Cilj. Ali, usudite se da upotrebite Sredstvo.

Misao o Inicijaciji navodi me na Beskonačno, onda kada sam srećan i onda kada to nisam. Zapravo, ne postoji simbol za Beskonačno. Beskonačni krug je ista Beskona-čnost koliko i beskonačni kvadrat, dokle god su takvi kakvi jesu - pojmjljivo Beskonačni. Beskonačno malo i Beskonačno veliko iste je veličine, kilogram olova i kilogram vune isto teže; mislimo o tome. Mi se ne smemo oslanjati na Bratski Lanac. Lanac ne vezuje, Lanac ponižava i porobljuje. Ljubav je ta koja veže. A u Loži nije bitna Ljubav, već Brat koji se voli. Navikavajte se stoga za ispravan govor, jer samo ispravan govor ima ispravnu akciju. Nemojmo se bojati, naša Ograničenost - to je naš Krug, to je naš kavez. Zaustavimo težnju svoga uma da pojmi Beskonačno definisanom veličinom; ono je sasvim manje od svega što očekujemo. Beskonačno je samo Jedno - konačnih stvari ima Beskonačno Puno. Svojom tekovinom učinili smo da Krug postane simbol ograniče-nosti i ljudske mizerije. Suština Kruga nije u njegovom iscrtavanju i savršenoj definiciji, već u širenju. Kada crtamo Krug, da li širimo svoje Biće izvan tih granica ili ostajemo zatvoreni unutar njega? Mislimo o ovom poslednjem najviše. Ono izvan Kruga, to je Istinski Krug. Van njegovih okvira nalazi se njegova kvadratura. Pa ipak, nije li naša Ograničenost - naš Krug? Idimo stoga, za time. Utočište svih naših Poslova nalazi se Tamo. A kada nas budu pitali koji je naš Jedan Posao pored svih Drugih koji postoje, znaćemo: da je naš posao Naša Stvar. Mislio sam i smišljao, da čovek nije ono što misli da Istinski jeste, već ono što Istinski misli. Kako ćemo stoga delovati?

Takve su Reči. Rekao sam.

Br. D. T.

MASONI – SKRIVENO POREKLO

Blži pogled na Mazoneriju, u njeno bogatstvo simbola, sugerise da je neprikosnoveni čuvar spritualnog znanja i zaboravljene mudrosti. Masoni su tako bliže povezani, čuvajući unutar svoga bratstva okultne tajne od profanih. Nažalost, istorijsko poreklo Mazonerije je pokriveno velom, ispunjeno spekulacijama, romansama i fantazijom. Spekulativna Mazonerija bazirana je na gildama operativnih masona koji su gradili Gotičke katedrale srednjevekovne Evrope. Masoni su se organizovali u gilde, udruženja i lože koristeći znake i reči kako bi prepoznali jedni druge kao putujuće zanatlije.

Originalno je loža bila mala, izgrađena tik u gradilište. Koristila se za odlaganje alata i obedovanja. Ponekad, korišćena je za sastanke na kojima se diskutovalo o poslu. Vremenom su ne-masoni, odnosno oni koji nisu bili zanatlije, počeli da se primaju u gilde i udruženja, postavši spekulativni, prihvaćeni ili "slobodni" zidari. Ovi slobodni zidari su formirali nezavisne grupe ili lože interpretirajući praktičan zanat Mazonerije kao spritualni put za moralnu izgradnju, milosrđe i prosvetljenje. Debate postoje i danas između masona i ne-masonskih istoričara o tome koliko je spritualnog znanja srednjevekovnih masona, ušlo u modernu Mazoneriju, koja je nastala u 18. veku. Spekulativni masoni iskoristili su "radne alate" operativnih masonskih zanatlija kao simbolično i ezoterično značenje u relaciji sa mitskom istorijom Mazonerije.

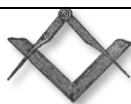
Alati, uključuju, između ostalog, ašove, sekire, čekiće, maljeve, kompase, uglomere, libele, šestare, lenjire i viskove. Takođe, inkorporirane su i specijalne regalije u formi bedževa, prstenja i kecelja. Kasnije su pridodate i rukavice operativnih masona, postavši slobodno-zidarska ceremonijalna uniforma. Moderna istorija Mazonerije uobičajeno je datirana na zajednički sastanak četirili lože, koje su formirale *Ujedinjenu Veliku Ložu Engleske* u krčmi *Guska i Roštilj* tik uz katedralu sv. Pavla u Londonu, dana 24. juna 1717. godine. Kako god, postoje i dokazi o slobodnozidarskoj aktivnosti u ranijim vekovima. Neki moderni istoričari pronašli su zapise o radovima loža još u 16. veku.

Osnivač *Ešmolean muzeja* u Oksfordu, Eljas Ešmol, zabeležio je u svom dnevniku da je iniciran u slobodnozidarsku ložu u Varingtonu, 16. Oktobra 1646. Ešmol je takođe bio i rozenkrojcer i astrolog koji je postao član *Kraljevskog Društva* ubrzo po restauraciji monarhije 1660. Pominje se, nezaobilazno,

kontraverzna tvrdnja u masonskim krugovima, da su templarski vitezovi bežeći od progonstva u Francuskoj uspostavili ranu Mazoneriju u Škotskoj tokom 14. veka. 1737. godine, Škotski slobodni zidar i Jakobinac zvani Vitez Endrju Majkl Remzi, jedan od tutora Boni Princa Čarlsa, održao je govor u masonskoj loži Sv. Tome u Parizu. Izenadio je svoju publiku tvrdeći da su templari u svoj Red inkorporirali antičke misterije boginje Cerere, Izide, Minerve-Atene i Dijane-Artemide. Takođe je tvrdio da su krstaši uspostavili slobodnozidarske lože u svojim zemljama. Ovo uključuje čuvenu *Kilvining* ložu, koja je uspostavljena u Škotskoj 1286. godine. Zabeleženo je, da je nakon godinu dana od Remzijevog govora, koji je povezao Mazoneriju i templare, Papa Klement XII izdao je bulu u kojoj osuđuje prakse slobodnih zidara. Inkvizicija je momentalno startovala kampanjom protiv Mazonerije u katoličkim zemljama. Zatvarali su lože, progoneći, zatvarajući i ekskomunicirajući svakoga za koga se verovalo da pripada masonima.

Kako sam ranije pomenuo, Eljas Ešmol je bio mason i rozenkrojcer. Rana Mazonerija bila je bliže povezana sa Redom *Ruže i Krsta* ili rozenkrojcerima, koje je drugo tajno društvo sa fantastičnom mitskom istorijom. U popularnoj tradiciji, rozenkrojceri su bili magovi sa psihičkim i magičnim moćima. To je uključivalo sposobnost proricanja, komunikacije sa duhovima, mogli su sebe učiniti nevidljivima, pretvarajući, transtmutirajući obične metale u zlato. Esezista Tomas de Kvinsi, u 17. veku je tvrdio, otišavši tako daleko, da je originalna Mazonerija nastala od rozenkrojcera, tvrdeći da su masoni iskopirali određene ceremonije rozenkrojcera, i da su neke od njih gotovo identične.

Neki rani autori, pominju *Bratstvo Ruže i Krsta* na početku 17. veka. Oni su, po njima, bili okupljeni pod imenom *Hrama Atene*. 1610. godine pojavila se čuvena *Fama Fraternalias*, koja je izdata od anonimnog autora. U njoj je, izmeđuostalog, pisalo da je Red osnovan dva veka ranije od strane Nemačkog mistika koji je poticao iz aristokratske porodice. Po tome, Nemački mistik zvao se *Kristijan Rozenkrojcer*, ali ovo nije bilo njegovo pravo ime. Kao dečak, odveden je od strane njegovih roditelja u manastir kako bi učio za sveštenika. Mladić se međutim pobunio protiv ograničenja monaškog života. Sa jednim starijim monahom otišao je na Bliski Istok. Nažalost, stari monah je umro na putu, međutim Kristijan Rozenkrojcer se domogao Damaska u Siriji. Tamo je postao prijatelj sa grupom kabalističkih adepata koji su ga primili kao njihovog

učenika. Kao zreliji čovek, vratio se u Evropu preko Fesa u Severnoj Africi i Maorske Španije. U ova dva mesta studirao je okultnu umetnost pod pokroviteljstvom Arapskih adeptata. Naučio je da kontroliše duhove kao i tajnu alhemije.

Sugerisano je da je zbog njegovih studija sa muslimanskim okultistima možda bio "izvan vere", pogotovo sa učenjima sufija, unutrašnjom mističnom školom Islama. Moderni sufi učitelj Idriz Šah, uporedio je rozenkrojčere sa sufi tajnim društvom zvanim *Red Kardarija*, koga je osnovao Abdelkadir Gilani u 12. veku u Bagdadu. Gilani je među svojim sledbenicima znan kao *svetlost ruže*, a simbol njegovog društva bila je crvena ruža. U Sufizmu, *put ruže*, kao specifična forma islamskog misticizma, u sebe uključuje alhemiju, meditativne prakse i reči moći. Ruža je tako simbol mnogobrojnih okultnih grupa i individualaca koji su očuvali plamen mudrosti tokom vekova progona.

Kada se Rozenkrojč vratio u Nemačku nastavio je sa svojim okultnim studijama još mnogo godina. Na kraju ovog perioda osame, odlučio je da informiše svet o učenju koje je primio od svojih istočnih učitelja. Verovao je da Evropa 14. veka može biti spašena moralne degradacije, jedino injekcijom spiritualnog verovanja. Kada je njegova ideja propala, odlučio je da formira tajno društvo iluminiranih pojedinaca, kako bi radili iza scene, tražeći novu šansu. Tako bi uticali na važne ljude na položaju, koji mogli da menjaju drušvo. Neki autori, tvrde da je jedna od tih "radikalnih" promena bila modernizacija Rimske Crkve, što je rezultovalo Reformacijom. Na protiv, rast Protestantizma efektivno je uništio antičku mudrost i simbolizam koji je preživeo skriven u ezoteričnim hrišćanskim misterijama.

Rozenkrojč se vratio u manastir koji je poznavao kao mali dečak, izabравši troje starijih monaha, zvanih *tri mudraca*, koji su mu pristupili. Kasnije, još četiri monaha su im se pridružila. Ova

sedmorica, izabranih, putovala su tajno, šireći okultne ideje. Ovi majstori su se vratili u Nemačku, nastavljajući sa svojim spiritualnim studijama. Rozenkrojecri su se složili da se rukovode sa šest pravila, koje su neka od njih okultisti danas usvojili. Složili su se da javno ne publikuje ništa od svojih simbola, sastajući se jednom godišnje u svojim odajama, izveštavajući svako ponaosob o svom duhovnom napretku, koristeći inicijale *RC* kao znak i lozinku, zaklevši se da će postojanje svoga reda ostati tajna narednih sto godina.

Kada je Rozenkrojc umro, majstori su se složili da njegovo telo sahrane tajno, bez ikakve ceremonije. Kada je on napustio ovaj svet, pokopan, njegovi sledbenici nisu znali gde je njegova grobnica smeštena. Otkrivena je nakon 120. godina. Njegova grobnica bila sedmougona i osvetljena. Telo majstora Rozenkrojca bilo je savršeno očuvano uprkos vremenu.

Asocijacija između rozenkrojecera i masona u popularnom verovanju ulustrovana je i javno obznanjena 1676. godine. Nju je objavio Dr. Francis Jefts. Jefts spominje i Tomas de Kvinsi, u 19. veku koji je 1824. godine pisao za *Londonski Magazin*, kao rezultat Nemačkog istraživanja o poreklu slobodnog zidarstva i rozenkrojecera. Koristeći informacije od svog Nemačkog "izvora", de Kvinsi je bio samouveren, kako su se rozenkrojeceri transformisali u Masoneriju. Spomenuo je čuvenog astrologa i alhemičara Roberta Flada, iz 17. veka, kao prvog "osumnjičenog" u ovom nastojanju. De Kvinsi je verovao, kako su masonske prakse povezane sa mitskom interpretacijom izgradnje hrama u Jerusalimu, **pronašavši** povezanost u rozenkrojcerskim spisima, kada su se u Engleskoj infiltrirali u masonske gilde. Zaključio je, da su originalni masoni bili društvo koji je proizašlo iz rozenkrojcera negde između 1633. godine i 1646. godine, i verovatno između 1633. godine i 1640. godine.

U svojoj *Tajnoj Tradiciji* u Masoneriji, Artur Edvard Vajt, izbacio je teoriju kako su se kabalisti u 17. veku infiltrirali u slobodne lože. Sledeći ovo Kristofer Mk Intoš, izveštava kako je okultno bratstvo 18. veka u centralnoj Evropi kombinovalo Masoneriju, rozenkrojcere i kabalu sa verovanjem u reinkarnaciju i alhemiju. 1765. godine masonske lože, ujedinile su svoje snage sa rozenkrojcerima u Marburgu, praktikujući alhemiju. Takve hibridne grupe imale su uticaj u okultnim društvima 18. i 19. veka. Po Mk Intošu, masonsko-rozenkrojcerske lože, radile su pod imenom *Red Zlatnog i Ružinog Krsta*. Red je bio povezan sa Škotskom Masonerijom i na kraju 18. veka izrastao u neo-templarizam. U dokumentu iz 1788. godine, pominje se ovladavanje skrivenom silom prirode, razumevanjem prirode svetla, kako bi braća prepoznala skrivenog boga, bivajući bliži i ujedinjeni sa originalnim izvorom svetla. Mk Intoš je zabeležio kako su to u stvari gnostička

učenja, koja govore o oslobađanju *unutrašnjeg svetla* ili *skrivenog boga*.

Rana mitska istorija Masonerije, prihvaćena od strane velike lože 1723. godine, koja datira iz 15. veka, pronalazi svoje korene i veštine zanata u Starom Zavetu, u čoveku po imenu *Lameh* zajedno sa kraljem Solomonom. To uključuje verziju podizanja *Stubova Mudrog*, povezujući ih sa *Tubal Kainom*. Lameh je imao tri sina i ćerku, prvi sin zvao se *Jabal*, koji je otkrio geometriju a bio je i pastir i graditelj kuća; *Jubal* je bio drugi sin i muzičar koji je pravio muzičke instrumente; treći sin jeste *Tubal Kain*, metalurg. Ćerka *Namah* bila je tkalja. Četvoro dece Lamehove, ispisali su sve što su znali o umetnosti, zanatima i nauci na dva kamena ili gvozdena stuba kako bi znanje sačuvali za buduće generacije. Ovi stubovi, identični su stubovima Adamovog sina Seta, i kasnije po drugoj verziji u mitu o Noahu i njegovom sinu. Ovo su po masonima, stubovi-blizanci koji su stajali na ulazu u Solomonov hram, a danas stoje na ulazu u masonsku ložu.

Tubal Kain se u masonskim dokumentima pominje kao majstor-metalurg, koji je prvi izdvojio metal iz kamena. Masonski pisac Bernard Džons sugerise da je Tubal Kain bio Rimski bog vatre *Vulkan*. Džons povezuje Tubala sa nomadskim plemenom koje je živelo na obali Kaspijskog Mora, zvano *Keniti*, koji su po njemu bili potomci Kaina.

Mitska istorija Masonerije ide tako daleko, sve do Adama. Po njoj, Kain je izgradio prvi grad. Neki od ovih ranih masona zvali su se ponekad *Decom Noaha*. Jedan od Noahovih sinova, *Ham*, bio je otac Nimroda, prvog velikog majstora masona, dokazanog graditelja. Ufa u Mesopotamiji, danas u Turskoj, smatra se gradom koji je podigao Nimrod. U antičkim vremenima znan je kao *Nimrodov Tron*. Takođe je podigao Akad, Ninivu i Vavilon. U Biblijskom mitu, o padu Nimrodove kule u Vavilonu, može se videti referenca o univerzalnom *Enohijanskom* jeziku, koji je govorio ceo svet. Nažalost, Jehova je bio ljut na čovečanstvo koje je želelo da izgradi kulu koja bi dosegla nebo. *Ba-bel* ili *Bab-ilani*, znači *Božija Kapija*, i sugerise na kapiju između svetova. Jehova je uništio grad, ostavljajući ljude u zabuni tako da nisu mogli više da razumeju jedni druge, raselivši ih na različite krajeve planete zemlje. Kula Vavilonska, predstavlja spiritualni ispit za samospoznaju i prosvetljenje, odnosno re-ujedinjene sa Bogom. Možda je i sama kula postojala u nekom istorijskom periodu. Ona alternativno reprezentuje stanje u hašoj planetarnoj evoluciji, kada su rani ljudi pokušavali da se re-ujedine sa božanstvom.

Po Džonsu, verovatno je Noahova tradicija starija od Hiramove priče. Ova antička tradicija govori kako su Nimrod i njegova kula bili inspiracija kasnijoj Hiramovoj priči i Solomonovom hramu u Masonskom ritualu. Francuski masoni, odnosno *Veliki Orijent*

Francuske, koristi "Vavilon" kao lozinku. Tajno značenje Vavilonskog mita poznato je kao rana faza u istorijskom vremenu, kada su se praktikovala "paganska" obožavanja sunca, meseca, uspravnog kamenja i drveća. Zvezde su obožavane kao bogovi, zajedno sa *Titanima*, koji su ulivali strah prvim ljudima, znanih pod imenom *Nefilim*. Neki autori tvrde, kako je Nimrod zapravo *Lucifer*.

Masonski istoričari ne daju ni jedan valjani razlog, zbog čega je priča o Nimrodu i kuli Vavilonskoj zamenjena legendom o kralju Solomonu i njegovom hramu u mitskom poreklu masonskog zanata. U 13. veku hrišćanski su biskupi povezivali Solomonov hram sa konstrukcijama velikih Gotičkih katedrala širom Evrope. U Biblijskim izveštajima o izgradnji hrama, zabeleženo je da je Solomon zatražio asistenciju od paganskog kralja *Hirama Tirskog*, Feničana. U to vreme Tir se na Bliskom Istoku smatrao centrom obožavanje boginje Astarte. Solomon je u zamenu za kedrovo drvo, arhitekta, masone, drvodelje i livce, kralju Tira, slao ulje, žitarice i vino. Kralj Hiram je takođe poslao majstora masona *Hirama Abifa* kako bi nadgledao graditelje i njihov rad. Abif je opisan kao majstor metalurg. U Biblijskoj terminologiji to je značilo da je *mag*, odnosno da je imao okultno znanje.

Hiram Abif je ponekad nazivan sin kralja Hirama i opisan je kao *sin udovice*. Danas masoni koriste ovaj termin kako bi predstavili sebe kao punopravnog člana bratstva. U paganskom terminu, fraza je kodirana u Bliskoistočnoj mitologiji, kao sinovi božice majke. Ova *udovica*, pojavljuje se u mnogim kulturama, kao *Ištar* koja plače za Tamuzom, *Izida* žali za Ozirisom i *Freja* koja lementira nad smrću Baldura. U Hrišćanskom misterijama ona je *Blažena Devica Marija, Majka Dolorosa*, koja na svojim rukama drži telo žrtvovanog sina – *Svetlost sveta*.

Obožavanje paganskog boga Tamuza u Jerusalimskom hramu, pominje se u Starom Zavetu, kod proroka Jezekilja. On opisuje kako je unutar hrama video dvadesetoricu ljudi koji su obožavali sunce okrenuti istoku u skladu sa paganskim običajima. Masonska legenda kaže da je Hiram Abif, podelio radnike u tri grupe, razrede ili stepenove, učenike, pomoćnike i majstore, koji su i danas preživeli u Masoneriji. Svaki stepen u sebe uključuje sopstveno znanje, tajne reči, znake i hvatove, kako bi prepoznali jedni druge. Neki od masona nisu bili zadovoljni stepenom koji im je dodeljen, zahtevajući viši stepen. Tri pomoćnika, *Jubela, Jubelo i Jubelum*, napala su Hirama Abifa, kako bi ga silom primorali da im oda *tajnu reč* majstora masona. Čekali su ga u zasedi na tri kapije nedovršenog hrama. Abif je radije izabrao smrt, odbivši da zaverenicima oda tajnu. Finalni udarac čekićem, između očiju zadao mu je Jubelum.

Tri zaverenika, sahranila su arhitektovo telo na planini *Monah*, gde je *Enoh šetao sa Bogom*. Na njegov grob, zasadili su granu

akacije. U pokušaju da pobegnu južno, ka Etiopiji, bili su uhvaćeni i pogubljeni. Kralj Solomon poslao je u potragu za telom Abifa. Masoni koji su pronašli telo majstora Hirama, pokušali su da ga podignu iz smrti, ali bez uspeha. On je konačno uskrsnut od strane majstora masona, hvatom *lavlje pandže*.

Menli Palmer Hol, za priču o Hiramu Abifu kaže, kako je njegovo ubistvo tipičan primer kosmičkog stradanja, razapetog duha Gospodnjeg, čija se smrt svetkovala širom sveta. Hol identifikuje Abifa sa solarnom kreativnom, faličnom silom koja umire i ponovo se rađa. U nekromantičnom ritualu uzdizanja majstora masona i snažnom lavljem hvatu, Hol tvrdi da se on odnosi na zodijački znak lava povezanim mesecom avgustom, u modernoj ne-paganskoj tradiciji žrtvovanja božanskog kralja.

U inicijacijskom ritualu paganskih Misterija lav predstavlja silu rađanja i regeneracije, kao učesnika individualne besmrtnosti ljudskog duha. Kod rozenkrojca lav je simbol sunca i solarne falične sile i povezana je sa moćima zmije-kundalini koja se budi seksualnom magikom. Ovo buđenje jeste proces balansa četiri elementarne sile, i povezanost snage meseca u konjukciji sa drugih šest planetarnih sila. U alhemiji se ova mistična unija zvala *Sveti brak* solarne i lunarne sile, simbolizovana zmijom koja ima lavlju glavu. Ovo je takođe simbol staroegipatskog mračnog solarnog boga Seta. U alhemijskoj operaciji unija solarnog kralja i lunarne kraljice rađa *magično dete* koje je pre-Adamični savršeni androgini čovek. Gareth Knajt kaže, kako velika vizija jedinstva leži u transformaciji boginje i njenom plesu u srcu ruže. Ova misterija se može naći takođe u legendama o *Svetom Gralu* i draguljima u glavi. Ovi dragulji po njemu, pali su sa krune *palog sina Zore*. Neki autori tvrde da je reč o *smaragdu*.

Isus je opisan kao *lav* iz plemena Jude, loza Davidova. Izvesni pisci sugerisali su da je ovo zbog toga što je rođen pod astrološkim znakom lava. Kako god, vrlo verovatno je reč o vezi sa antičkim Egipatskim Misterijama i svetom krvnom lozom drevnih *lavljih kraljeva*. Drugi pak masonski istoričari povezuju Hirama Abifa sa drugom formom Ozirisa. Jedna od kapija na kojoj je Abif napadnut jeste zapadna, tamo gde sunce zalazi. U Egipatskoj mitologiji podzemljem vlada Oziris, odnosno zapadnom okeanom. Oziris je tradicionalno ustao iz mrtvih na zapadu a Egipatska astrologija ovo mesto povezuje sa lavom. Jug, gde je Abif prvo povređen, tradicionalno se povezuje dominacijom Seta. Oziris je ponekad zvan *Gospod drveta akacije*, i to je isto drvo koje su ubice zasadile iznad groba majstora masona.

Ezoterična tradicija tvrdi da je Hiram Abif bio član antičkog društva masona i arhitekti poznati kao *Dionizijski Majstori*. Oni su se prvo pojavili oko 1000. godine p.n.e. uzevši svoje ime od Grčkog božanstva vegetacije, *Dionisa*. Ovo društvo imalo je tajne znake i

lozinke kako bi prepoznali jedni druge, omogućivši tako sebi ulaz u ložu, posvećujući sebe u pomoći siromašnima i bolesnima. Rečeno je takođe, kako su širom Mediterana i Rimskog Carstva uspostavili tajne lože, a neke i u dalekoj Indiji. Povezani su sa drugim tajnim društvom, kolegijom graditelja zvanih *Jonjani*. Članovi ove grupe bili su smešteni u Maloj Aziji i kao kulturni izuzetak, širili su civilizaciju, posebno u Grčkoj formi širom tadašnjeg po njima varvarskog sveta. Jonjani su odgovorni za neke čuvene hramove posvećene boginji Dijani, naprimer u Efesu u današnjoj Turskoj, a progonjeni su i osuđeni od strane Sv. Pavla i njegovih sledbenika. Legenda kaže da su Jonjani, kao zanatlije putovali iz Tira kako bi radili na izgradnji Solomonovog hrama.

Kasnije su ove zanatlije dobili ime *Sinovi ili Deca Solomona*. Takođe, znani su i kao *Kasidejci*, kao grupa u Palestini odgovorna za izgradnju sinagoga. Tvrdi se da su Kasidejci bili članovi esena, u čijim redovima su verovatno bili *Jovan Krstitelj i Isus Nazarenac*. Dionizijski majstori delili su mnoge ideje sa kasnijim gildama srednjevekovnih masona i slobodnih zidara koji su ih nasledili. Verovali su da je hram konstruisan uz pomoć svete geometrije. Koristeći je, majstori su gradili religiozne građevine koje su predstavljale ljudsko telo kao simbol Boga, univerzuma i *Adama Kadmona*-savršenog čoveka. Dizajni mnogih antičkih hramova bazirani su na proporcijama ljudskog tela kao mikrokosmos makrokosmosa u hermetičkom terminu. Po ovim merama je, kako su sami govorili i Noah sagradio arku a Solomon svoj hram.

Arhitektonska teorija o dizajnu hrama, svetoj geometriji i arhitekturi bazirana je na mitskoj uniji između ljudi, Univerzuma i Boga. Tako su promovisali utopiju na zemlji. Ovo je izraženo grubim kamenom *aslerom*, gde majstor mason reprezentuje *Velikog Arhitektu Svih Svetova*, koji ovaj kamen konstantno obrađuje i polira, kako bi ga transformisao u objekat perfekcije. Čekić i dleto majstor masona simbol je kosmičke sile koja oblikuje sudbinu čovečenstva. Sličnost između ovih verovanja i kasnijih slobodnih zidara je sve samo ne slučajnost.

Jedna od ovih nerešenih zagonetki jeste Solomonov hram, koji je trebalo da bude kuća Jahveova, pa je malo čudno što je Hebrejski kralj zahtevao materijal i pomoć od "paganskih kraljeva" koristeći i "paganske" radnike kako bi ga izgradio. Ovo je vreme kada su Hebreji obožavali monoteističkog Boga. B.V.Anderson tvrdi da je hram dizajnirao Feničanski arhitekta, što je po njemu predstavljalo invaziju Feničanske kulture pravo u centar Izraelskog života i religije. Ali, neosporna je činjenica da je hram u Jerusalimu vrlo sličan, ako ne identičan sa Bliskoistočnim hramovima, uključujući Egipatske. Takođe, potrebštine koje je Solomon slao u Tir, vrlo liče na žrtvene ponude koje su obavljane u čast božanstava tog regiona.

U kabalističkoj tradiciji kaže se da postoji tajna povezanost između dva kralja, odnosno njihove prepiske u formi zagonetki. Spekuliše se da je Solomon bio student paganskog kralja, iniciran u misterije boginje Istar i Astarte. Masonski istoričar J.S.M. Vard ide još dalje, tvrdeći da su kralj Hiram i Hiram Abif jedna ista osoba, sveštenik-kralj Tira, živa inkarnacija Adonisa-Tamuza. U ovoj ulozi on je ponudio žrtvene darove u izgradnji Solomonovog hrama.

Većina Biblijskih pisaca ne veruje u priču da je hram bio posvećen Jehovi. Dr. Rafael Patai tvrdi je gotovo 500. ako ne i 1000. godina u Jerusalimskom hramu stajala statua boginje *Ašerah*, predstavljajući žensku pratilju Jahvea. Po njemu ovo je bila legitimno verovanje odobreno od strane kralja i sveštenika. Ova prestava Kananitske boginje uklonjena je invazijom Vavilonaca 586. godine p.n.e. koji su razorili hram.

Solomon je tako pratio primer svojih sunarodnika koji su obožavali i druga božanstva. U Starom Zavetu napisano je da je Solomon u starosti pao pod uticaj svojih suprug-stranih princeza, koje su okrenule njegovo srce ka drugim bogovima, naročito ka boginje Aštoret. Kaže se da je čak prinosió žrtve drugim bogovima. Rečeno je da se ovo desilo kada je Solomon bio jako star, a pre no što je završio hram učino je ugovor sa Egipatskim faraonom oženivši njegovu ćerku. *Bal, Anat i Ašerah-Astarta* slobodno su obožavane tokom Solomonove vladavine. Sve ovo su naravno osudili proroci.

Ezoterične masonske legende pominju tri Solomonova hrama. Prvi je znan kao *Velika kuća Univerzuma* ili *kuća Večnog Svetla*. On predstavlja dvanaest zodijačkih znakova koji se kreću oko sunca, simbolizovano solarnim sistemom i univeruzmom. Drugi hram je *Ljudsko telo* kao mikrokosmos makrokosmosa. On je simbol inicijata koji sledi put, tražeći gnosu i spiritualno prosvetljenje kroz kontakt sa skrivenim Bogom. U ezoteričnom terminu, drugi hram se gradi kada inicijant shvati da je on sam *hram duha*. Treći hram je po tome *nevidljivi hram* koji nije načinjen ljudskom rukom. Ovo je u ezoteričnom hrišćanstvu simbol *skrivenih Crkve Svetog Grala i Nebeski hram*.

Kaže se da hram nije sagradila ljudska ruka, zbog misterioznog učešća zmijolike kreature zvane *šamir* koja je sekla kamenje za gradnju. Druge priče govore da je Solomon tražio pomoć natprirodne sile, odnosno magije i da je uz pomoću nje sagradio hram. Sumnja se, da je uz pomoć džinija-duhova i demona pomerao ogromno kamenje i slagao u pravilnu poziciju. Interesantno je da neki Aleksandrijski spisi tvrde, da su Egipatski sveštenici koristili magiju, kako bi gradili hramove, pritom je kamenje za gradnju letelo kroz vazduh koje hiljadu ljudi nije moglo da pomeri. Još jedan čudan objekat u hramu bilo je *bronzano more*. Ovo je bio ogroman kotao koji je bio dekorisan liljanima. Stajao je na dvanaest bikova, po tri na svakom uglu. Menli Palmer

Hol za njega kaže, da je duša stvorena od nevidljive eterične supstance, plamenog zlatnog metala. Ovo je alegorija o transmutaciji telesnog u spiritualno. Po Andersonu, bronzano more simbolično je predstavljao primordijalni okean koji podupire dvanaest bikova ili graditelja Univerzuma. Hiram Abif je imao viziju *Tubal Kaina*, koji mu je dao snagu da završi hram i načini bronzano more.

Po legendi, kraljica *Šiba* se zaljubila u Hirama Abifa, pa je kralj Solomon zbog ljubomore skovao zaveru da ubije svog rivala. Druga dva važna objekta u hramu bili su stubovi-blizanci, *Jakin* i *Boaz*, koji su stajali na ulazu u hram. Bili su dekorisani narovima, koji su po legendi rasli na *Drvetu Dobra i Zla* u bašti Edena. Neki istraživači tvrde da su ovi stubovi bili kopije obeliskusa koji su postavljani na ulaze Egipatskih hramova. Najslavniji među njima bio su obelisci faraona Tutmozisa III, koje je podigao u solarnom gradu Heliopolisu-Onu u 15. veku p.n.e. Jedan od njih danas stoji na Tajms skveru u Londonu a drugi u Centralnom Parku u Njujorku.

U drevnom Egiptu, čak i pre piramida i hramova, podizani su stubovi ili obelisci koji su simbolično ujedinjavali zemlju i nebo. Pre ujedinjenja Egipta, Gornjeg i Donjeg, svaki je imao poseban *djed stub*. U Donjem, stub je stajao u Heliopolisu, a u Gornjem u Tebi. Slični stubovi-blizanci pronađeni su u hramu Astarte u Tiru, kao i njenom drugom kulturnom centru Biblosu, koji je bio počivalište Ozirisa čiji je kovčeg načinjen od jednog od stubova. patrijarh Jakov, takođe je podigao uspravan kamen ili stubove kako bi povezao nebo i zemlju, koji mogu biti druga verzija Vavilonske kule.

Sugerisano je da stubovi reprezentuju faličnu i joničnu snagu prirode, simbolizovanu kroz nebeski par Bala i Aštoret, Izide i Ozirisa, Ištara i Tamuza a čak možda Jehove i Ašerah. Masonski pisac Albert Čurčvard, kaže da su stubovi bili kopije Egipatskih stubova koji su predstavljali Seta i Horsa. Ovo je simbolizovalo snagu tame i silu svetla i njihovu borbu za supremaciju nad Egiptom-Univerzumom. Stubovi su igrali važan deo u Solomonovoj ulozi. Kao izabrani kralj Izraela, Solomon je jedini mogao da prođe između stubova. Jehova ga je tako blagoslovio darom mudrosti. Stubovi su podignuti prvi, pre no što je počela izgradnja hrama. Između stubova se i venčao sa svojom Egipatskom princezom, a između njih je prvi put dočekao kraljicu Šibu.

U Masonskim legendama, Solomonovi stubovi se prirodno povezuju sa *stubovima Seta*, *stubovima Enoha*, *stubovima Noaha*, *stubovima Jabela* i *Tubal Kaina*, i sve verzije zavise od njihovog porekla. Oni sigurno nisu original već kopije načinjene od Hirama Abifa. Danas se ovi stubovi mogu pronaći u svakoj masonskoj loži. Srednjevekovni primer kako se masonska i paganska verovanja

moгу kombinovati sa hrišćanskom religijom i modelom Solomonovog hrama jeste Roslinska kapela u blizini Edinburga u Škotskoj. Kapela je dizajnirana i podignuta u 15. veku od strane Ser Vilijama de St. Klera ili Sinklera. U njemu je tekla krv Vikinga, pa je stoga nosio titulu Erl od Orknija. Porodica St. Kler povezivana je sa templarima kao i sa slobodnim zidarima. U 18. veku ova porodica podržala je Jakobince koji su želeli da vaspostave Dinastiju Stjuart na Britanski tron umesto Hanoverskih uzurpatora.

Ova jedinstvena Roslinska kapela inkorporira u svojim unutrašnjim dekoracijama simbole i misterije Masonerije, rozenkrojčera, Keltskog paganizma, gnosticizma i hrišćanskog misticizma. Masoni su po Ser Anrju Sinkleru, takođe isklesali svoja antička verovanja u duhove šume, naročito lice vilinske figure poznate kao *zeleni čovek*. On i neki drugi istraživači primetili su sličnost sa bogovima vegetacije Bliskog Istoka.

Unutar Kapele nalaze se i slike Sv. Đorđa, patrona Engleske, koga su neki sufi posvećenici prepoznali kao *jednog zelenog* ili *Khidra*. Poput Ozirisa on je regenerisan kao čisto belo svetlo. Gde god išao on ostavlja zelene otiske svojih stopala. Khidr se slavi 23. aprila kao svetac zaštitnik a to je u Katoličkom kalendaru dan posvećen Sv. Đorđu, a nekada u prošlosti zelenom čoveku i Tamuzu. Njegov simbol je ruža, koja takođe bila amblem Venere i Ištar, kao i simbol svete krvne loze, ili *porodice ruže*, potomoka *posmatrača-Nefilima-Anunakija*.

Među drugim, nominalno hrišćanskim predstavama u kapeli može se pronaći i Sv. Arhangel Mihajlo, koji je bio svetac-patron templara. Druga kontraverzna figura koja je pronađena u kapeli jeste Sv. Longin, Rimski centurion koji je probio Isusa na krstu. Oružje koje je koristio jeste mistično *koplje sudbine*, koje je izradio Tubal Kaina. Ser Vilijem, tvrdi da je Roslinska kapela podignuta kao memorijal verovanja templarskog Reda. Jedan od Vilijamovih predaka pošao je u Krstaški rat zajedno sa Igom de Pejenom, jednim od osnivača templara. De Pejen se orodio sa porodicom St. Kler. Na jedno zidu nalazi se ugravirana figura viteza templara koji inicira čoveka-neofita u Masoneriju, tako da se pretpostavlja da su masonska i templarska inicijacija gotovo identične.

HRH. Princ Majkl od Albanija, kaže da su Francuski templari koji su pobjegli u Škotsku bili povezani sa porodicom St. Kler. Pod njihovim patronatom, skriveni članovi templara, izabrali su kandidate iz operativnih gildi masona kako bi ih inicirali u tajno znanje. To je uključivalo nauku, geometriju, filozofiju i sadržaj manuskripata koje su templari, između ostalog, otkrili tokom iskopavanja u Jerusalimu. Roslinska kapela ima svoju verziju Hiram Abifovog mita povezanim sa stubovima. Po njoj jedan od majstora zidara, u napadu besa, čekićem je ubio svog pomoćnika jer je ovaj izradio savršeni stub za vreme njegovog odsustva. Isklesana glava ovog

majstora masona može se videti u kapeli. On je zbog ovog gnusnog čina obešen. Pored njega izrezbarena je i glava žene, poznate kao *udovica majka*, indicirajući da je njen ubijeni sin *sin udovice*.

Stub po sebi ima uklesane interesantne simbole, koji su vrlo slični *Jigdrasilu* ili *Svetskom Drvetu* iz Nordijske mitologije. Ubijeni pomoćnik potiče iz Orknija gde su Nordijska-paganska verovanja živeli duboko u srednji vek. Baza stuba ima osam zmija koje kreiraju *ouroboros*, antički simbol večnosti. Ovo je simbol krilate zmije ili zmaja koji živi u korenu *Svetskog Drveta* ili *Drveta Života* u mnogim antičkim mitologijama širom sveta. Alternativno može biti i *Svetska Zmija* koja obuhvata zemlju. Drugi je vide kao misterioznu kreaturu zvanu *šamir* koja je isekla kamenje za Solomonov hram.

Ser Anrju Sinkler, povezuje stubove sa *Drvetom Spoznaje Dobra i Zla* u bašti Edena. Po njemu, zmija koja guta sopstveni rep nije nužno Lucifer, već deo tajne mudrosti katara i templara. Tako po njemu, pomoćnikov stub u kapeli Roslin, simbolizuje hermetičko znanje, razumevanje kosmosa dato čovečanstvu od zmije. Najčudnije od svega, od svih klesarskih rezbarija Roslinske kapele jeste pali anđeo. Popularna tradicija tvrdi da je to slika Lucifera nakon pada. Figura je humanoidna, sa repom, verovatno zmijom koja se obmotala oko njegovog tela. Anrju Kolins identifikovao ovu figuru kao *Šemjaza*, lidera palih anđela iz Persijske mitologije, koji je povezan sa Hebrejskim palim anđelom, kozolikom bogom pustinje Azazelom. Po legendi Azazel je inicirao Solomona u *Nebesku Arcanu*, koja ga je načinila najmudrijim čovekom na svetu. E.V. Lidel tvrdi da su Masonski simbolizam i ideje srednjovekovni kultovi veštičije religije-*vike*. Po njemu veštice i masoni identično interpretiraju iste simbole. U 17. veku je mnogim intelektualcima drevna religija Vika bili privlačna jer je u sebe sadržavala elemente druidizma, rozenkrojčera i Masonerije. Ova tradicija se i dalje praktikuje u mnogim okultnim grupama, naročito u Engleskoj.

Jedna od masonskih legendi kaže da je početkom 12. veka jedna grupa slobodnih zidara došla iz Egipta u Skandinaviju, gde su tamošnjem biskupu predočili tradiciju, koji im je dao blagoslov i odobrenje za rad. Odatle je Masonerija počela da se širi Evropom. Priča seže dalje u istoriju, kada su se spojila gnostičko-hrišćanska učenja *Reda Krsta*, preko sv. Marka sa učenjima Egipatskih Serafičkih sveštenika *Reda Ruže* koje je predstavljao majstor *Ormus*. Tako su sjedinjena duhovna znanja koja su stvorila srž prave rozenkrojčerske tradicije.

Masonska pouka kaže da je kecelja starija od *zlatnog runa* i *Rimskog orla*, što direktno upućuje na tradiciju koja ima je prethodila, drevnom Egiptu. Stari Egipat je tlo na kojem su izgrađeni hramovi i piramide inicijacije odakle potiče znanje koje su

masoni preneli do današnjeg dana. Kao sve inicijacije i slobodno zidarstvo sadrži obnovljena iskušenja većine Egipatskih Misterija. Sama ideja njenih tvoraca bila je prisutna kod sveštenika iz Memfisa i Tebe, to jest da treba upoznati karakter budućeg adepta koji se podvrgava ovim više manje utemeljenim stahovanjima. Potrebno je najpre uveriti se u čvrstinu njegovog karaktera, pa mu tek onda predočiti imaginarne opasnosti pred kojima mora ostati miran. U misterijama Izide i Ozirisa cilj iskušenja bio je da se proceni neustrašivost adepta. Tajna koja mu se poverava umnogome prevazilazi razum mase. Ova nauka koja je u starom Egiptu morala da bude ritualna, kako bi u duhu adepta ostavila utisak čiste i upečatljive slike, nužno je pretpostavljala privid smrti da bi se shvatilo da smrt otvara vrata novom životu. Kada adept inicijacijom jedanput umre on se više ne može reinkarnirati, osim ako ne načini kobnu grešku. Tri stepena odgovaraju inicijacijskim iskušenjima koja su u Egiptu prethodila pravoj inicijaciji.

Za stare Egipćane nisu postojale nikakve mitske epohe ili maglovite duhovne sile koje su vrebale iz daleke prošlosti. Za njih su *Sledbenici Horusovi* i geografski pejzaž u kojem su vladali bili neosporne realnosti s kojim su oni sami bili direktno i neraskidivo povezani. Sledbenici Horusovi predstavljaju *lozu* stvarnih, mada neimenovanih pojedinaca, čija je funkcija i dužnost bila da obezbede duhovnu silu monarhije. Njihova uloga je bila da kroz vekove prenesu izvanredno znanje koje je poteklo iz misterioznog vremena *Neterua*, tj. bogova. Oni možda nisu bili kraljevi u uobičajenom smislu, već izuzetno moćni pojedinci, visoki upućenici koje je pažljivo birala elita, uspostavljena u sklopu svetog mesta Heliopolisa-Gize, hiljadama godina pre početka istorije.

Heliopolis, drevni *On* ili *Innu*, bio je najstarije religijsko središte u Egiptu, a po svoj prilici i u svetu. On je već bio neizmerno star u osvrt faraonske epohe, u predanjima se o njemu govori kao o izvoru tajni astralne besmrtnosti za koju su graditelji piramida tvrdili da su ih nasledili. Titula visokog sveštenika Heliopolisa glasila je *vrhovni astronom*, a obeležja položaja ovog uglednika spadao je ceremonijalni ogrtač posut petokrakim zvezdama. Dužnosti ovih elitnih naučnika, sveštenika Heliopolisa bile su beleženje kretanje zvezda, merenje i zapisivanje protoka vremena i bavljenje misterijama epoha. Odavno je poznato i da su pažljivo proučavali ciklus sunca na njegovom prividnom godišnjem

kruženju zodijačkim sazvežđima. Oni su pratili i neuporedivi duži kosmički ciklus *velike godine*, to jest, precesijsko pomeranje zvezda izazvano aksijalnim kolebanjem Zemlje. Posmatranje i precizno merenje stope precesije ekvinočija podvig je koji su mogli da izvedu samo naučno orijentisani, intelektualno napredni i visoko organizovani ljudi, sa dugom tradicijom precizne opservacijske astronomije. Izgradnja velikih piramida nije bila delo tehnoloških primitivaca tek nedavno izašlih iz kamenog doba. Njihovi graditelji su bili sledbenici Horusovi, koji su želeli da dođe do ostvarenja velikog kosmičkog plana. Oni su stajali iza ujedinjenja Egipta u teokratsku državu kako bi dalje došlo do ispunjenja kosmičkog plana u kojem su tri velike piramide imale centralnu ulogu. Bili su to donosioci i čuvari znanja kroz eone, elitno bratstvo posvećeno prenošenju znanja i potrazi za vaskrsenjem i ponovnim rođenjem.

U celokupnom korpusu staroegipatskih zapisa *"graditeljski tekstovi"* sadrže jedine napomene o ovom bratstvu koje su zvali *Sedam Mudraca*, a sačuvane su do današnjeg dana. Egiptolozii stoga malo pažnje obraćaju na identitet tih bića, sem što dozvoljavaju da su, imala određenu ulogu u mnogo široj i opštijoj teoriji koja se tiče nastanka svetih područja i njihovih hramova. Njihov poseban dar bilo je znanje a posebno ono koje se odnosilo na arhitekturu, mada nije bilo ograničeno na njega. Posedovali su *veliki plan*, po kojem su građene piramide i hramovi. Bratstvo *Tepi-aui*a bilo je u *Khemu-Egiptu* još u osvit civilizacije kada se prvi *feniks-benu* zapalio na vrhu stuba u Heliopolisu ispuštajući glasan krik i stavljajući u pokret vreme našeg sveta. Njihov simbol bio je *lav-aker* a time su pokazivali da su preci *Raa*. Aker je izvedeno iz *akeru*, hijeroglifa koji se prikazuju u vidu ležećih lavova, ili kao dva lava prislonjena leđima ili kao dvoglavog lava. Otkuda ove lavlje karakteristike ljudima ili bogovima iz starih vremena? One govore o Dinastijama bogova, koje su povezane rečju *akhu* koja znači *oni koji blistaju, zvezdani ljudi* ili *dostojni*. Lav opet, je simbol *adepata*, u ovom slučaju *Tajne Akademije* koja je s naučnom strogošću posmatrala zvezde i manipulirala ljudima i događajima u skladu s nebeskim rasporedom. Mudraci su znali kako valja graditi hramove i sveta mesta, to je obuhvatalo projektovanje i podizanje hrama iz prvoh vremena *hvt-ntr* ili *"prebivališta bogova"*, nazvavši ga još *brzo sagrađena* u kome se nalazilo svetište po imenu *veliko sedište*. To sveto mesto su stavili pod magijsku zaštitu *svr mdv*.

SLOBODNO ZIDARSTVO I DREVNE MISTERIJE

Poreklo slobodnog zidarstva i njegova suštinska priroda i danas, posle tri veka, privlače nepodeljenu pažnju masonskih istraživača. Nepobitna činjenica je da je organizaciona struktura preuzeta od gildi operativnih zidara. Ono što još uvek predstavlja nepoznanicu, bez obzira na obimnu literaturu o ovoj temi, je poreklo filozofije, mudrosti, ezoterije, rituala, svega onog što čini spekulativni nivo masonerije. Kao izvori se navode alhemija, rozenkrojceri, kabala, pitagorejci, neoplatonisti, hermetičari. Ali gde je početak, gde je izvor te mudrosti?

Zbog škakljivosti teme i nepostojanja materijalnih dokaza, kao reference za ovaj rad sam koristio knjige najeminentnijih masonskih autora i filozofa, kao što su Albert Pike, Walter L. Wilmshurst, Manly Hall, Charles Vail, Arthur E. Waite, Dr George Oliver, braće koja su ceo svoj život posvetila izučavanju Drevnih Mudrosti.

Sa sigurnošću se može reći da je masonerija kanal kojim se prenosi Drevna Mudrost i da nastavlja učenje koje postoji od osvita vremena i početka civilizacije. Ljudska vrsta nikada nije bila ostavljena bez traga božanskog vođstva, s tim što je ono u različitim epohama prenošeno i čuvano na različite načine. Zajedničko je da su samo odabrani imali uvid u ovu nauku, da je selekcija uvek bila rigorozna, a da su samo najspremniji i najduhovniji imali najdublje uvide. To je slučaj i sa osnivačima masonerije od kojih su neki posedovali saznanje o Kraljevskoj Tajni. To što njihova imena nisu poznata ni do dana današnjeg samo potvrđuje činjenicu o smernosti pravih adepta koji su uvek znali da ostanu po strani i u senci, a da nađu način da se iskra svetlosti prenosi na najbolji način.

U svim Svetim Knjigama, bez obzira iz kog perioda i podneblja vode poreklo, govori se o postojanju Zlatne epohe u ljudskoj civilizaciji. To je bio period duhovnosti, ljubavi, razumevanja, jedinstva ljudske rase, individualne sreće. Ljudi su tada posedovali svest o prirodi duše, njenom poreklu i putu. Imali su spoznaje van ograničenja čulima i bili u komunikaciji sa Božanskim ili vantelesnim učiteljima i vodičima ljudske rase, čije je vođstvo i usmeravanje vodilo duhovnoj evoluciji. Vremenom, došlo je do takozvanog "pada čoveka". Sve više duša je padala u materiju i ljudi su potpuno sišli sa puta evolucije koji je bio predviđen velikim planom. Došlo je do razjedinjenja kolektivne duše čovečanstva. Božanski plan predviđa obnovu ili regeneraciju čoveka kao jedinice, a vremenom i regeneraciju kompletne ljudske vrste. To je izuzetno dugotrajan i mukotrpan povratak za čije ispunjenje je potrebno vođstvo istih vodiča koji su usmeravali primitivnog čoveka. Sistem po kome je to jedino moguće je izuzetno precizan i ta nauka se zove Drevna Mudrost i bila je predmet izučavanja Drevnih Misterija. Dakle, cilj i tema Drevnih Misterija je regeneracija čoveka, povezivanje sa Božanskom iskrom u svakom ljudskom biću, buđenje i uzdizanje duhovnosti u odnosu na materiju, nastavljanje puta sa koga je civilizacija u prošlosti skrajnuta.

Pojednostavljeno rečeno, Drevne Misterije su učenje o Biću, metod usavršavanja čoveka u cilju spajanja sa Bogom pre odlaska na onaj svet, tokom telesnog života. Postojale su u svim delovima sveta, Indiji, Egiptu, Persiji, Grčkoj, Rimu. Učile su o prirodi duše, njenom razvoju, sudbini, a reinkarnacija i besmrtnost duše je bila sastavni deo učenja. Uvođenje kandidata u Drevne Istine je bilo postupno i trajalo je godinama. Posvećenima je postepeno, prema stepenu njihove spremnosti, otkrivan nadčulni svet. Inicijacije su bile izuzetno ozbiljne i surove, ni blizu današnjem shvatanju i načinu izvođenja, a često se dešavalo da je

i sam život neofita tokom čina inicijacije bio u opasnosti. Od njih se zahtevala dugogodišnja posvećenost i istrajnost, a prvo na čemu je rađeno je čišćenje kandidata, kako fizičko, tako i mentalno i moralno. Kako su dobijali postepeno svetlost, traženi su sve veći napori i posvećenost. Tom cilju su služile i fizičke vežbe i restrikcija ishrane u cilju čišćenja organizma.

Neophodnost držanja u tajnosti učenja je posledica svesnosti o kobnoj sudbini Atlantide i sunovrata koji je tada doživela civilizacija kao posledica neselektivnog prenošenja okultnog učenja. Zbog toga je kršenje zakletve čutanja kažnjavano smrću. Svi Drevni Učitelji su bili svesni da ovo učenje nosi ogromnu moć a samim tim i iskušenja ka sebičnoj upotrebi pa je od onih koji traže više znanje zahtevana potpuna čistoća, nesebičnost i vladanje strastima i čulima. Načini na koje je učenje prenošeno su uvek bili ezoterijski kako bi se ono zaštitilo od profanih. Drugi razlog tome je i razlika u nivou duhovnog razvoja među ljudima i nesposobnost da se ova znanja prime na pravi način. Isus je po tom pitanju rekao: "Ne bacajte ono što je sveto psima, ni bisere svinjama, jer će se vratiti da vas rastrgnu". Tokom istorije svi učitelji su pronalazili načine da se učenje zaštiti pod različitim velovima, a opet prenese onima kojima je bilo namenjeno. Korišćeni su simboli, numeričko vrednovanje slova, geometrijski oblici i mitovi koji su alegorijski govorili o padu ljudske duše i njenoj reinkarnaciji do momenta kada je bila spremna da se potpuno vrati kući, u Božanski svet.

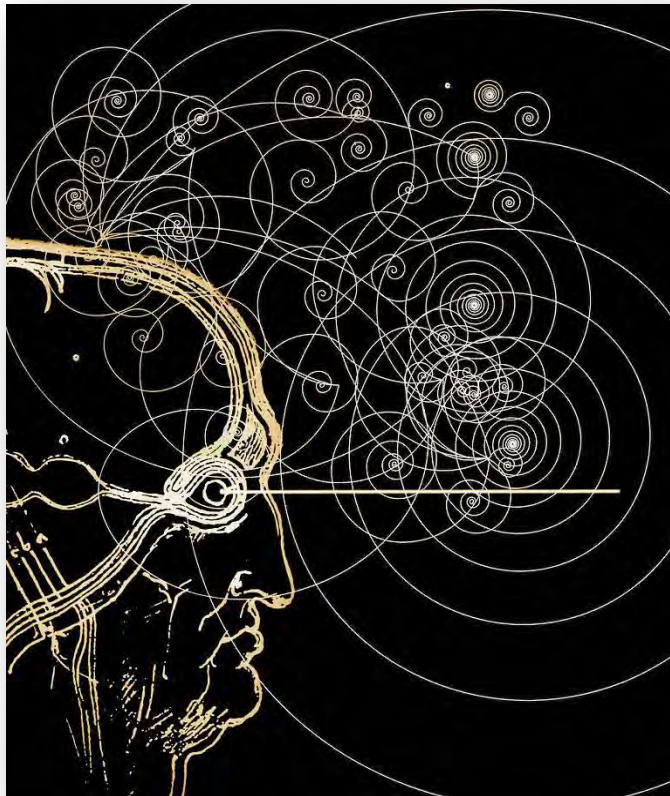
Postepeno je menjana svest posvećenika o pogledu na stvarnost koja ih okružuje i pružani su im dokazi o nematerijalnom svetu kome su svi stremeli. Pri tome su izlagani stravičnim duhovnim iskušenjima, nepojmljivim modernom umu. Stepem

napretka je stalno kontrolisan i proveravan i samo retkima je bilo dozvoljeno ulaženje u duboke istine. Cilj misterija nije bilo samo informativno i pojmovno shvatanje vančulnog sveta, već primena dobijenih saznanja u cilju menjanja samog života kandidata, pri čemu su promena i napredak vodili transformaciji od materijalnog ka spiritualnom. Postepeno odbacivanje svih materijalnih aspekata

je predstavljeno stalnim umiranjem. Suštinske promene su dovodile do lakšeg savladavanja zemaljskih problema koje su za neinicirane bili nesavladivi. Najmoralniji i najspremniji, oni koji su prošli najteže provere i testove, su dobijali vančulne sposobnosti kao što su vidovitost, telepatija, isceliteljske moći i sposobnost direktne komunikacije sa nematerijalnim vodičima, koju neoplatonisti nazivaju teofanijom. Oni su dobijali ulogu prenošenja svetlosti. Platon o tome kaže: "Mnogo je nosilaca tirsu (kandidata za inicijaciju), ali Baha (savršeno iniciranih) malo". U jevanđelju sa za to kaže: "Mnogo zvanih, malo odabranih". Ti odabrani su bili doslovno povezani sa Bogom još tokom materijalnog života!

Jedna od najpoznatijih škola misterija je bez sumnje

Eleuzijska. Ona je trajala od 1450. godine p.n.e. do 392. godine n.e. i vekovima je imala veliki uticaj na privredni, kulturni i religijski život Atine. Eleuzijska znači svetlost, pa je inicijacija u ove misterije označavala traganje za svetlošću, kao u slobodnom zidarstvu. Neki od posvećenika u ove misterije su bili Sokrat, Platon, Solon i Plutarh. Nesumnjiv je uticaj ove škole na slobodnozidarstvo, pri čemu su neki segmenti u masoneriji direktno preuzeti iz Eleuzijskih misterija. Najbolji primer su četiri osnovne vrline slobodnozidarskog učenja, smernost, moralna čvrstina, mudrost i

pravednost koji su bili temelj učenja Eleuzijskih misterija. Zajedno sa sedam slobodnih umetnosti i nauka, aritmetikom, geometrijom, gramatikom, retorikom, logikom, astronomijom i muzikom činili su osnov pripreme kandidata za primanje velikih duhovnih saznanja. Posvećenici su bili stepenovani prema svom napretku, smeli su da profanišu o namerama i nadanjima zbog kojih su pristupili misterijama, ali otkrivanje rituala i viđenih stvari koje su te namere činili realnim, bili su kažnjavani smrću. Misterije su se delile na Male i Velike, pri čemu je spremnost kandidata za napredak testirana i proveravana, a vrhunac je bio uvid "eleuzijske svetlosti", koju Plutarh opisuje kao doslovno doživljeno iskustvo, a ne samo spoznaju: "Najpre mučno lutanje i tumaranje i teskobno, beskrajno hođenje kroz duboku tamu; zatim neposredno pred ciljem svi užasi, strah, drhtanje, samrtni znoj i ukočenost. Na kraju, pojavila bi se čudesna svetlost, ili bi se dolazilo u čiste predele, gde se slušalo pevanje, igra i uzvišene stvari i gledale svete pojave. Tu onaj koji je sasvim posvećen hodi prost i slobodan, učestvuje ovenčan u svetkovini i zajedno se nalazi sa svetim i čistim ljudima i pri tom vidi kako neposvećena gomila boravi u duboku blatu i kalu zbog neverovanja u onostrana dobra ostaje u samrtnom strahu". Neki posvećenici su ovu svetlost videli samo jednom u životu, dok drugi svedoče o ponavljanju ovakvog iskustva. Kod nekih se radilo o trenutku, dok je kod drugih svetlost trajala određeno vreme, a postoje zapisi o savršeno iniciranima koji su imali trajan kontakt sa svetlošću i nadčulnim svetom.

Učenja je pratio jedan od najpoznatijih mitova o kraljici Demetri i njenoj ćerki Persefoni koja je svake godine prikazivana na ogromnoj ceremoniji u Eleuziniji. Stari Grci su bili majstori u predstavljanju kosmičkih istina putem mitova, ostavljajući ih na taj način sakrivenim pod velovima priča od nesprenjih i neiniciranih. Ukratko, Persefona se udaljila od Arkadije, neba, i od svoje majke da bi brala cveće sa livada Erne i pala je u podzemni, mračni svet, Had, kojim je vladao Pluton. Očaj njene majke je dopro do vrhovnog Boga i Zevs joj je dozvolio povratak majci, praćen stalnim vraćanjem u Had, zbog toga što je Persefona jela nar u tom podzemnom svetu i isprljala se na taj način. Ovo je lep vid pripovedanja o padu ljudske duše, njenom odvajanju od svog Božanskog doma, reinkarnacijama i prljanju duše materijalnim nečistoćama. Na sličan način o ovome priča i Mojsije mitom o Adamu, Evi i jabuci.

Ipak, centar Drevnih Misterija je bio Egipat. Za njega Wilmshurst kaže da je "najbliži veliki nosilac baklje Svetske Svetlosti". Ona se iz Egipta širila u različite delove sveta, a poznato je da su najveći Grčki filozofi i posvećenici, Solon, Tales, Platon, Pitagora, odlazili u Egipat i bili tamo inicirani. Platon o tome svedoči da su im egipatski sveštenici govorili: "Vi ste Grci u tajnoj nauci samo deca". Ove misterije prati mit o Izisu i Ozirisu, o čemu je trag ostavio Plutarh u svom delu. Prostor ovog rada je dovoljan

samo za njihov spomen, a možda na ovom mestu treba reći da je u njima postojalo tri stepena, koji odgovaraju fazama inicijacije, iluminacije i savršenosti. Za najviši stadijum se smatra da je bio dostižan dok je duša još u materijalnom telu, što uključuje i svest o stanju posle smrti, koja je sastavni deo ovog stadijuma perfekcije.

Institucija Drevnih Misterija je bila prisutna širom zemljine kugle u različitim periodima i prenosila učenje Tajnih Tradicija. Do 6. veka n.e. one su bile javne, a tada ih je ukinula Rimska vlast pod vođstvom Justinijana sa ciljem uvođenja jedne religije u celom carstvu. Međutim to ne znači prestanak postojanja kanala za prenos Drevnih Mudrosti, već samo njihov prelazak u različite oblike tajnosti. Do ranog srednjeg veka, bile su čuvane pod okriljem Vitezova Templara i Misterije o Svetom Gralu. Treba reći da ne postoji direktna povezanost i kontinuitet između masonerije i Drevnih Misterija, ali je masonerija nedvosmisleno kanal koji nastavlja prenos ovih učenja. Direktna uticaj na slobodnozidarstvo je imao Red Rozenkrojčera, koji je u nekom periodu preuzeo baklju, kao i Misterije Alhemije. Na ovaj indirektna način je masonerija povezana sa Drevnim Misterijama antičkih vremena i preuzela na sebe zadatak da prenosi svetlost Božanskih učenja u tamna vremena materijalnog sveta.

Umeto zaključka, evo šta o tome kažu naša Braća koja su posvetila svoje živote pručavajuće Drevne Mudrosti.

Albert Pike: "Masonerija je samo nesavršena slika briljantnosti Misterija, ruina njihove grandioznosti, i sistem koji je doživeo progresivno propadanje kao posledicu socijalnih kretanja, političkih okolnosti i ambiciozne imbecilnosti onih koji su pokušali da ga usavrše".

Dr George Oliver: "Nema sumnje da bi moralni uticaj slobodnog zidarstva bio mnogo snažniji i efikasniji kada bi izvori inteligencije među Bratstvom bili podignuti, a oskudna spoznaja, trenutno prisutna, bila zamenjena višim nivoom saznanja".

Walter L. Wilmshurst: "Može se neko pozvati na to da imamo naš veliki milosrdni sistem i da je socijalna strana naših postupaka dragocena i humanitarna dobit. Dobro, ali i druga društva su filantropska i socijalna baš kao i mi i nije potrebno tajno udruživanje da se ostvare takvi ciljevi koji su samo dopuna prvobitnoj svrsi Reda. Posao Reda je da uvede u tajne i misterije i ako propusti to da uradi, on tada ne ispunjava svoju osnovnu svrhu, ma kakva druga dobra osim toga da učini".

Br. N. N.
Orijent Beograd

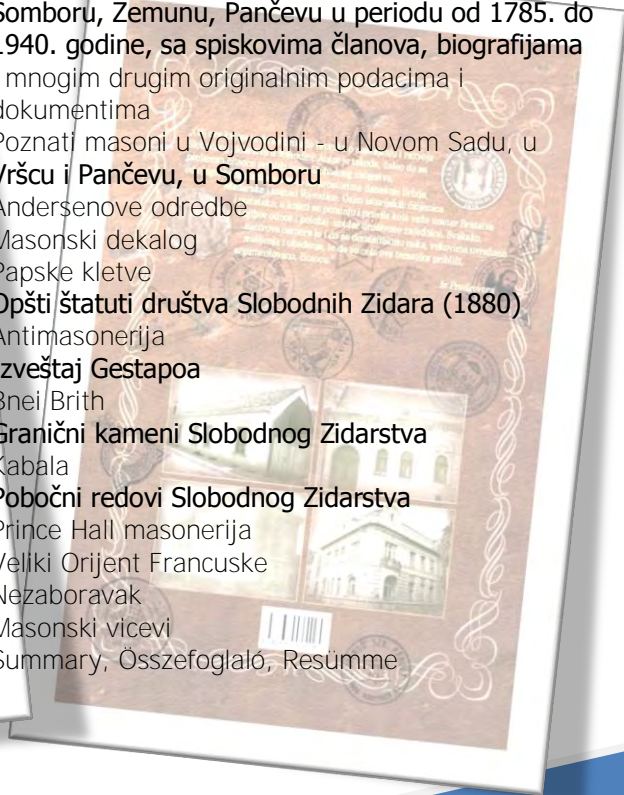
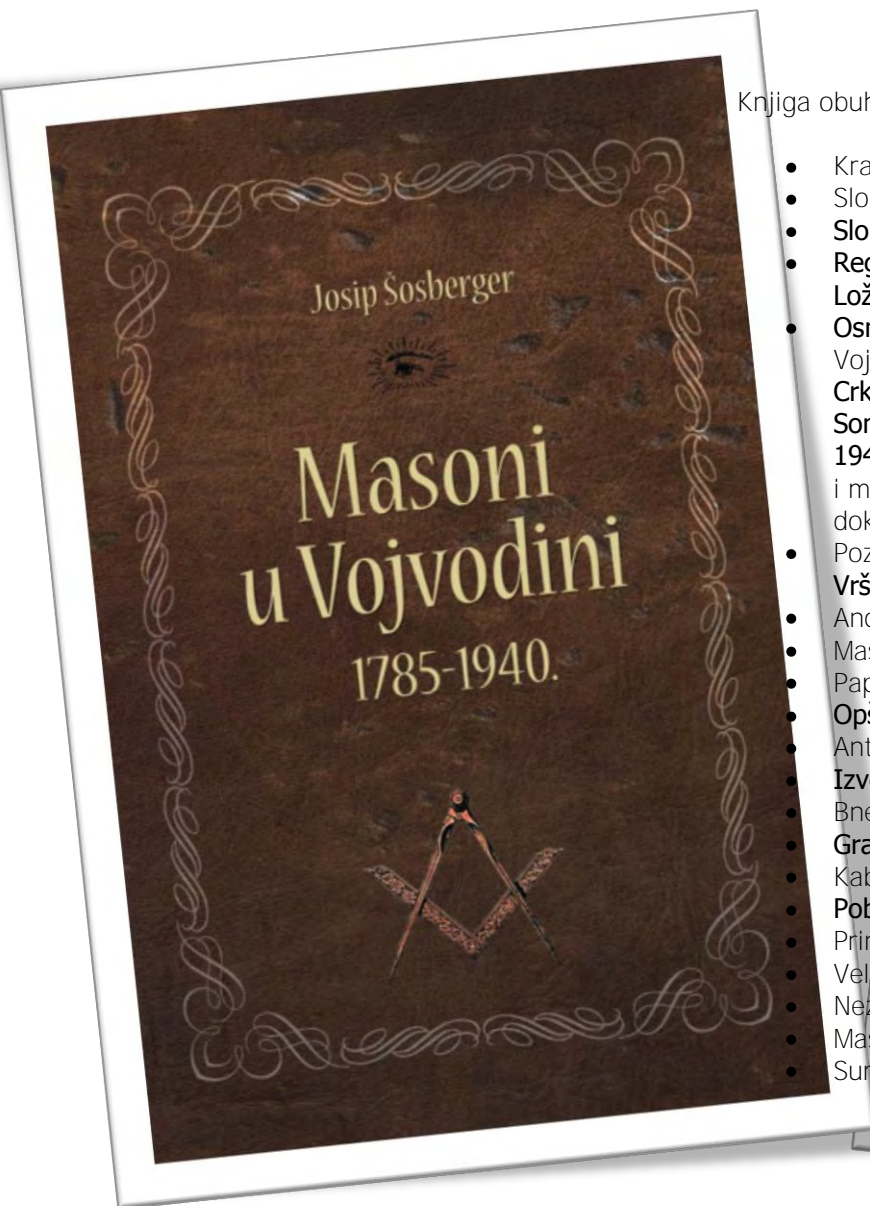

MASONI U VOJVODINI 1785 - 1940

Josip Šosberger

Knjiga obuhvata:

- Kratku istoriju Slobodnog Zidarstva
- Slobodno Zidarstvo u Srbiji do 1940. i 1945-80.
- **Slobodno Zidarstvo u Mađarskoj**
- **Regularna Velika Loža Srbije** - reaktiviranje Velike Lože u Srbiji
- **Osnivanje, rad i gašenje svih loža i SZ venčića u Vojvodini, u Novom Sadu, Petrovaradinu, Beloj Crkvi, Zrenjaninu, Vršcu, Subotici, Bačkoj Palanci, Somboru, Zemunu, Pančevu u periodu od 1785. do 1940. godine, sa spiskovima članova, biografijama i mnogim drugim originalnim podacima i dokumentima**
- **Poznatiji masoni u Vojvodini - u Novom Sadu, u Vršcu i Pančevu, u Somboru**
- Andersenove odredbe
- Masonski dekalog
- Papske kletve
- **Opšti štatuti društva Slobodnih Zidara (1880)**
- Antimasonerija
- **Izveštaj Gestapoa**
- Bnei Brith
- **Granični kameni Slobodnog Zidarstva**
- Kabala
- **Pobočni redovi Slobodnog Zidarstva**
- Prince Hall masonerija
- Veliki Orijent Francuske
- Nezaboravak
- Masonski vicevi
- Summary, Összefoglaló, Resümme

KRATKO RAZMIŠLJENJE O POJMOVIMA UGAONIK, UGLOMER ILI VINKLA

Pravi ugao kod slobodnih zidara je jedan od osnovnih simbola. On upućuje na pravilnost u radu. Uglomer, Ugaonik ili Vinkla je instrument, pomoću koga se povlači pravi ugao. Zdanje koje bi se gradilo uz odsustvo Uglomera i bez saradnje sa Libelom i Viskom, bi bilo nestabilno i pre ili kasnije bi se urušilo.

Problematičan je naziv alatki kako u spekulativnom tako i u operativnom zidarstvu. Jer naziv Ugaonik (koji koriste Braća iz VOF i VNLS) ne govori ništa o tome da je to alatka za proveru ispravnosti rada i pravilnosti pravog ugla, koja treba da se postigne ili već postoji na više mesta u svakoj građevini.

Sa druge strane naziv Uglomer (koji je upotrebljen u Rečniku Slobodnog Zidarstva, u Vikipediji – odeljku Masonstvo ili u knjizi Zorana Nikolića-Masonski simboli u Beogradu) isto ne određuje njegovu pravouglost, što je osnovna karakteristika pravog ugla. Pre svega reč Uglomer u srpskom jeziku može da se koristi kao naziv alatki za merenje različitih uglova, jer u srpskom jeziku se ne koristi reč „transportir“, koja se kao tudjica u drugim slovenskim jezicima, koristi kao savremeni naziv graduiranja za približno određivanje veličine različitih uglova metalne, plastične ili napravljene od drveta alatke.

Reč „vinkla“ (koja se najčešće koristi od majstora bravara) određuje najviše pravouglost ove alatke. Međutim vinkla se koristi pre svega u radu sa metalom. Vinkle su većinom metalne. Čak i sadašnja „zidarska vinkla“ napravljena je od metala, dok u drevnosti alatka za određivanje pravog ugla je bila drvena. U savremenom građevinarstvu taj građevinski alat za određivanje pravog ugla obično se koristi pri pravljenju otvora za prozore u građevini.

Najtačniji bi bio termin „pravi ugao“, ali taj termin ne može da se upotrebi kao naziv alatki, jer reč pravi ugao nije materijalni, nego je imaginarni pojam, koji određuje stepen (90 stepeni) sklapanja dve prave ili dve površine. Ako od tog imaginarnog pojma pokušamo da izvedemo imenicu kao naziv alatki, dobićemo reč „pravougao“ koja ne postoji ili „pravougaonik“. Ali reč pravougaonik ima sasvim drugi značaj. To je zatvorena figura sa četiri prava ugla ili četvorougaona geometrijska figura u ravni, što nije to. Mi znamo da ta alatka predstavlja otvorenu figuru od dve prave sklopljene pod uglom od 90 stepeni. Kako tu alatku nazvati?

U operativnom zidarstvu Majstori Zidari znaju za šta ova alatka služi i kako je upotrebiti. Spekulativni Slobodni Zidari isto znaju kako ova alatka izgleda i uvek je mogu prepoznati. Ali u spekulativnom Slobodnom Zidarstvu samo visoki rangovi (iznad trećeg stepena) znaju njen pravi simbolični značaj.

Uglomer se u Hramu tradicionalno nalazi preko Oltara Solomonovog prestola (katedre Časnog Starešine) mada se nalazi i na drugim mestima u Hramu. Na ovom mestu i u sklopu sa Šestarom i Knjigom Svetog Zakona, čini jedan od elemenata "Tri Velike Svetlosti" u Radionici. Neophodan je na ovom mestu, kako bi argumenti svakog Slobodnog Zidara, koji se upušta u traganje za istinom, tj. osnove njegovog rasudjivanja, bili savršeno uredjeni, odnosno da svaki "uglačani kamen" bude na svom mestu. Jedino tada građevina može da bude skladna i stabilna.

Prilikom zakletve Učenika, traži se da on „stane na Uglomer“. Simbolika tog stava je vrlo često nejasna Učeniku i on u većini slučajeva traži gde je taj Uglomer na koji treba stati. Stati na Uglomer je simbolični pojam. Kod zakletve je uspravan položaj inicijanta, pri čemu pete se dodiruju, a stopala i prsti su otvoreni pod uglom od 90 stepeni. Tu izraz „stati na Uglomer“ znači naučiti se razmišljati ispravno.

Prilikom prolaska zamišljene prave linije izmedju Stubova **J i B**, čime Učenik ulazi na simboličnu teritoriju Hrama, trojni korak Učenika počinje iz Stava Učenika sa stopalima pod pravim uglom. Početak tog Hoda Učenika kroz masonstvo biće dobar i moguć samo iz pravilnog i ispravnog početnog stava. A taj stav je da Učenik bude moralan, slobodan u svom filozofskom konformizmu i na dobrom glasu prema svojoj Braći.

Zato obaveza Velikog Eksperta, alias Mačonoše je da prilikom svakog otkrivanja redovnih Radova na Prvom Stepenu u Hramu pre svega proveriti ispravnost pravog ugla ove alatke (kao i ispravnost šestara) naspram Svetlosti, tako što će ih zaredom podići ka Svetlosti. Veliki Ekspert se iz tog razloga u nekim Ložama naziva još i Prvi Proverilac.

Ova alatka po filozofskom i duhovnom pokretu koji je osnovao Pitagora ima dva kraka, koja nisu jednaka, nego su u

odnosu tri prema četiri – dve strane pravouglog trougla (pitagorejaca). Takvim ga prihvataju i Slobodni Zidari.

Važno je kakvu simboliku on nosi, a to je da Uglomer oživljava simbolizam "ispravnosti". Oba kraka pravog ugla spajaju simbolično horizontalno i simbolično vertikalno. Time mire suprotnosti kako bi se postigla ravnoteža. Uglomer je prvi

amblem masonske nauke, čiju simboličnu vrednost treba da je savladao onaj koji ga nosi. Zato ga, na svojoj lenti ima pravo nositi samo Poštovani Starešina, zadužen da stvara savršene majstore. To je instrument neophodan, kako bi se od "neobrađenog kamena" dobio "obrađeni i uglačani kamen".

Za vreme Inicijacije, kandidat polaže zakletvu iznad Uglomera. Za vreme podizanja na stepen Pomoćnika, recipijent otkriva tu alatku, koja ide u kompletu sa Šestarom, a služi za pravilnu gradnju. On na taj način otkriva drugi "pilon" masonstva, stub LEPOTE. U Arhitekturi, kojom se mi bavimo, da bi se stvorilo umetničko delo, potrebna su izvesna poznavanja geometrije, ali takodje i umeće da se pomire krajnosti i osloniti se na čvrste osnove, kako bi sinteza uspela.

Po nekim tumačenjima Uglomer i Šestar predstavljaju masonsku dužnost prema sebi i prema zanatu i oni su pravi simbol bratstva. Čak postoji i tumačenje koje kaže da su Uglomer i Šestar simbol jedinstva Starog i Novog zaveta. Nijedna Radionica visokog stepena ne prihvata ovakva tumačenja, koja se razlikuju od tumačenja u simboličnoj masoneriji. Uglomer, po njima, isključivo pripada stepenima koji su niži, i zasnovani na umetnosti, koja je operativna; dok je Šestar, kao alatka uzvišenijeg karaktera i namene, pripisan stepenima koji imaju filozofsku i uzvišenu osnovu. To je prihvatljivo jer prema stepenu na kom radi simbolična Radionica, Uglomer i Šestar su ukršteni različito. Ako Radionica radi na Stepenu Učenika oba kraka Uglomera leže preko oba kraka Šestara otvorenog na 60 stepeni. Na Stepenu Pomoćnika ukrštaju se, dok na stepenu Majstora oba kraka Uglomera leže ispod oba kraka Šestara. I još jedno tumačenje, naime kada se Šestar nalazi otvoren na 90° njegova putanja i sama postaje putanja jednog Višeg imaginarnog Uglomera, koji će dopuniti materijalni Uglomer.

Prema tome, Uglomer, budući da označava dve dimenzije, horizontalnu i vertikalnu, simbolizuje površinski prostor. Služi za crtanje četvorougaoih i pravougaonih likova, istovremeno simbolizuje i ispravnost i poštovanje zakona i pravila. Kao alat i instrument, primenljiv je za ravne površine i tako pogodan za Geometriju - premeravanje Zemlje. Kako se nekada smatralo da je Zemlja ravna ploča, uglomer je smatran najboljim alatom za njeno merenje. Sa druge strane podignut na viši nivo, nivo Šestara otvoren na 90 stepeni i u ulozi imaginarnog Uglomera predstavlja trodimenzionalni prostor, tj. masonerije visokih stepena (Crno i Belo Masonstvo).

Zanimljivo je da u prirodi nigde ne postoji savršen prav ugao. Njega može stvoriti samo čovek koji raspolaze znanjem i koji koristi prikladne alate. U Masoneriji, Uglomer obešen o lentu Starešine Lože označava da njegove odluke moraju biti u skladu sa pravilima Reda, i da on može da deluje samo na ispravan način.

Uglomer, koji počiva na Knjizi Svetog Zakona jeste simbol časti, postojanosti karaktera, istinoljubivosti, simbol je moralnog zakona, ali sa vrhom na dole i bazom na gore je još i stari simbol ljudske duše.

Čak i u legendi o ubistvu našeg protomajstora Hirama Abifa nailazimo na alatke Uglomer i Šestar. Zajedno sa oruđima kojima je ubijen - polugom i lenjirom, a koji upućuju na to da su ubice iz redova Pomoćnika, na grobu se nalaze i alatke Uglomer i Šestar. Specifično je to da na njegovom grobu nije ispisano čak ni njegovo ime. Kada Braća koja traže Majstora, nalaze Uglomer i Šestar, ime nije ni potrebno. Zna se čije su te dve alatke. I to je dovoljno. Osim bagrema, koji je izrastao iznad groba, time je grob već obeležen. Jasno je ko leži ovde.

I na kraju želim istaći da u Masonstvu kao i uvek simbolizam je glavna tema, koja nosi značenje.

Nije važno kako ćeš nazvati nešto, da li će taj naziv biti gramatički ili matematički pravilan. Važno je da kada kažeš tu reč svaki mason te razume, makar da ta reč i nema nikakav značaj, pa čak ni smisao profanom slušaocu.

Zato je manje važno kako ćemo tu alatku nazvati.

U ime Mešovitog Mađunarodnog Masonskog Reda „Ljudsko pravo“ Radionica Singidunum Istok no. 1899 u Orijentu Beograd

Ja sam rekao: Br. Lj. I.

SOMBORSKI SINOVI UDOVICE
KRATAK ISTORIJAT SLOBODNOG ZIDARSTVA

KARLO HAMEDER

SOMBORSKI SINOVI UDOVICE

Karlo Hameder

SOMBORSKI SINOVI UDOVICE
KRATAK ISTORIJSKI PREGLED SLOBODNOG ZIDARSTVA

KARLO HAMEDER

Ova godina nas je obradovala još jednim značajnim delom, knjigom koja će zauvek ostati udžbenik Slobodnog zidarstva. Kratki pregled i osvrt na ovu knjigu gotovo i da ne bi smeo da bude duži, jer je knjiga napisana na takav način da zasenjuje bilo koji spoljašnji opis. Ovo je knjiga koja treba da se (makar) pročita, a naravno i poseduje, jer predstavlja značajan spis o Masoneriji, uteftereno na celih 511 strana.

Knjiga je sačinjena iz više bitnih celina, koje bi praktično same za sebe mogle biti kvalitetne knjige. Prvih stotinjak strana je jedan od najinteligentnijih opisa Masonerije i smisla ovog Bratstva, nakon čega sledi stotinjak strana istorijskog pregleda opšteg stanja razvoja Slobodnog zidarstva sa osvrtima na najznačajnije misloce, dela i druge knjige i događaje koji su pratili razvoj Bratstva. Hronologija je savršeno usaglašena, te po saznanju o stanju Masonerije u svetu i Evropi, naša pažnja se pomera ka istoku, Austro-Ugarskoj i Mađarskoj, te dobijamo uvide u okolnosti u kojima je nastalo Slobodno zidarstvo u Somboru i okruženju ovog značajnog gradića u Vojvodini.

Istorija naših krajeva je izuzetno prožeta delovanjem Bratstva, a „sinovi udovice“ u Somboru su bili izuzetno značajne ličnosti i bitno su uticali na razvoj svog okruženja.

Knjiga je naravno nastala detaljnim istraživanjem obimne istorijske građe u više biblioteka, privatnih i javnih arhiva i besprekorno je stručan i naučni sređen materijal koji predstavlja istorijsku građu i zapis o svim relevantnim i posebnim okolnostima koje odražavaju postojanje Bratstva u Somboru.

„Somborski sinovi udovice“ prikazuju statute, zapisnike, arhitektonske table, spiskove članova Loža, kao i kratke biografije znamenitih Masona od 1897 do 1940.godine, čime zavređuje svaku pozornost i pažnju istraživača i učenika koji stupaju na stazu saznanja o Bratstvu Slobodnih Zidara.

DRVO ŽIVOTA ... I MOJ STAN

Keter

Javlja mi se ideja da izgradim stan.

Hokmah

Odlučujem da ideju sprovedem u život.

Binah

Formulisala sam i sada vizualizujem ideju koja je osnova mog materijalnog stana.

Hesed

Raspitujem se koji su trenutno bankarski i građevinski zakoni kao osnova na kojoj ću uzeti kredit i naći arhitektu za koje mislim da su za izgradnju mog stana najbolji.

Geburah

Počinem da razgovaram s drugim osobama o planu mog stana. Sučeljavam svoje ideje s njihovim iz čega mogu prosteći razočaranja ali i otvaranje očiju.

Tifaret

Završene moje sumnje u plan, u greške, osnova stana je rešena, verujem da je najbolja za mene-zadovoljna sam.

Neceh

Vreme je za boje, nameštaj, dekoraciju...

Hod

Stan je zaokružen, zadovoljna sam što sam stan postavila na dobre pravno-građevinske osnove.

Jesod

Našla sam građevinski biro, nadzornika, radnike-brinem kako će izvesti predloženi projekat.

Malkut

Ideja, odluka, određena zamisao, pravno i građevinski dobra, preispitivanje, uživanje u detaljima, zadovoljstvo, radost, rešena tehnička strana- **stan u izgradnji**.

Prosto rečeno: ideja o zidanju stana morala je dobro da uposli moj um i eto meni mog stana!

KRALJEVSKI SVOD - OBRED JORKA

Obred Jorka u Slobodnom Zidarstvu predstavlja niz stepena koji se dodeljuju i dosežu kroz određene Masonske organizacije, koje su povezane i pod upravom jedinstvenog i centralnog autoriteta. Obred Jorka je sastavljen iz tri "tela" koji postoje iznad stepena Plave Lože - Odeljak Kraljevskog Svoda, Kriptična Masonerija i Vitezovi Templari. Svako telo radi uz izvesnu autonomiju, a specifičnost je što u najviše stepene mogu da budu primljeni samo oni koji su hrišćanske veroispovesti.

Ime obreda potiče od naziva grada - Jorka, gde je po masonske legendi održano prvo okupljanje Masona.

Kraljevski Svod Masonerije je sačinjen od tri stepena - Majstor Znak Veoma Izvrsnog Majstora i Masona Kraljevskog Svoda. Ovima se često pridodaje nakalemljeni, "virtuelni" stepen Prošlog Majstora. Kriptična Masonerija obuhvata stepene Kraljevskog Majstora, Izabranog Majstora i Nadasve Izvrsnog Majstora. Templarske stepene čine Masoni Izvrsnog Reda Crvenog Krsta, Red Vitezova Malte i Red Hrama.

Za razliku od Škotskog Obreda, Obred Jorka se zaista detaljnije i doslednije bavi graditeljstvom i simbolikom i poukama koje dolaze iz arhitektonskog zanata i okolnosti koje su u vezi sa

Gradnjom Hrama. Masoni koji su prošli kroz prva tri stepena Plave Lože saznali su mnoštvo informacija o alatima, smislu gradnje i okolnostima koje prate gradnju Hrama Čovečnosti - ali je činjenica da postoje izvesna pitanja i teme koje nisu objašnjene, određene, pa čak deluju i skriveno, te se saznaje da izvesni "viši" stepeni pružaju te pouke i odgovore. Naravno celokupan sistem je veoma mudro sačinjen i ni jedna sitnica u gradaciji i hijerarhiji nije formirana i preneti Masonima, a da to zaista nema duboke relacije sa Duhovnim Misterijama.

Iako mnogi veruju da nema "viših" stepena iznad stepena Majstora Masona, nazivajući stepene Jorka i Škotskog Obreda "pobočnim" činjenica je da Znanja i Iskustva doživljena pri ceremonijama inicijacija jesu od Višeg i značajnijeg duhovnog i intelektualnog smisla.

Upravo je i stav onih koji su uključeni svojim životima u više stepene Masonerije da Majstori Masoni nisu dosegli potpunu inicijaciju dok ne prime stepen Kraljevskog Svoda - jer u tom stepenu Mason prima Istinsku Reč Majstora.

Za MAJSTOR ZNAKA se obavlja ceremonija koja predstavlja registrovanje i prenos Znak Zanata, jer svaki zanatlija

koji učestvuju u Gradnji ima pravo da svoje majstorstvo utisne u elemente građevine. Ovaj Znak je definisan kao Trostruki Tau "krst" koji ima druga duboka i skrivena značenja. Ovaj stepen naglašava pouke o važnosti discipline, redovnosti i integriteta, te podstiče u saživljaju i prihvatanju svojega mesta u Izgradnji Hrama.

IZVRSNI MAJSTOR opisuje završetak izgradnje Hrama Kralja Solomona i njegovo posvećenje - što predstavlja spoljašnju "nad" suštinu celokupne Masonerije. Stepen ujedno opisuje i Ono što je pohranjeno u Svetinju nad Svetinjama u Središtu Hrama. Ovaj stepen naglašava pouku o harmoniji i pouzdanosti, a kroz opise objašnjava formiranje i gradnju unutarnje odaje Svetinje nad Svetinjama.

KRALJEVSKI SVOD predstavlja "vrhunac" Drevne Zanatske Masonerije i Masonskog simbolizma. Opisuje izvesne mračne sate jevrejske istorije - uništenje Jerusalima i Svetog Hrama, zarobljeništvo naroda u Vavilonu, oslobađanje naroda i povratak kući, te pristupanje ponovnoj izgradnji. Tokom ove ponovne izgradnje dolazi do velikog otkrića - pod površinom tla, pod starim Hramom postoji Devet Svodova od kojih svaki predstavlja dublje otkrovenje o Prirodi Čoveka, dok se u najdubljoj otkriva Reč Majstora - Istinsko Ime Boga. Ovaj stepen predstavlja izvestan vrhunac pouka koji se nadvisuju nad stepene Plave Lože, objašnjavaju smisao Zamenjene Reči iz Majstorskog stepena i otkrivaju Vrhovne Reči.

Iako se tvrdi, od strane većine Masona da Slobodno Zidarstvo nije Religija neporecivo je jasno da celokupan sistem Masonskog društva i svih stepena sadrži koncepte Religije Jevreja - na koje se istorijski, ali i simbolički i alegorijski duhovno, nadovezuje Hrišćansko religiozno učenje. Osnovni zahtev za pristupanje Slobodnom Zidarstvu jeste da se veruje u Boga, Višu silu, ili pak neki oblik Nad Sopstva koje je definisano pojmom "Veliki Neimar", a uz to se traži i verovanje u večni život. Ove dve ideje o "postojanju" Makrokosmičkog Bića koje je sve stvorilo - i bezrezervno poštovanje Prirode Toga, kao i Mikrokosmičkom večnom sopstvu Čoveka - i kontinualna aspiracija ka Spoznaji Svega, predstavljaju okosnicu i bazu svake religioznosti našeg doba, civilizacije u vremensko prostornom kontinuumu postojanja.

Kriptična Masonerija stoga predstavlja pouke koje slede nad onim što je saznao i spoznao Majstor Mason - a tiče se gubitka, očuvanja i pronalaženja Reči koja predstavlja traganje za čovekovom suštinom i traganje za Spoznajom Boga - Velikog Neimara.

Simbolička Masonerija je projektovala Nadu u ponovni pronalazak Majstorske Reči, dok u "kriptičnim" odajama Duše

Čovek ponovo otkriva Ono što isijava svetlost njegove Istinske Prirode.

Kao što je Majstor Mason doživeo smrt, tako i Kriptična Masonerija podučava o smislu Svoda kao simbolu "Grobnice" tj. kao predstavi onih skrivenih sfera unutar kojih se sve dublje i dublje istražuje, u potrazi za skrivenim, da bi se u Naj Dubljoj odaji, ispod Devetog Svoda spoznala Istina - a ona predstavlja suštinu besmrtnosti Duše.

Kriptično, samo po sebi, znači Skriveno, te i Učenici Slobodnog Zidarstva na izvestan način započinju taj Rad na razotkrivanju i Spoznavanju Samoga Sebe.

KRALJEVSKI MAJSTOR u ceremoniji dobija objašnjenje o Tome šta je sadržano u Svetinji nad Svetinjama u Hramu Kralja Solomona - što podrazumeva i opis sadržaja Zavetnog Kovčega. Ovaj stepen naglašava pouku o strpljivosti i izdržljivosti, te posvećenom i pregalačkom radu na stvaranju ukrasa i opreme u Hramu.

IZABRANI MAJSTOR prima posvećenje u podzemnim odajama dvorane Hrama Kralja Solomona. Ovaj stepen naglašava pouke o posvećenosti i revnosti, govori o okolnostima koje su dovele do Skrivanja i gubitka Vrhovne Reči, kao i do postupaka kojima se Reč ponovo otkriva pod Kraljevskim Svodom.

NADASVE IZVRSNI MAJSTOR saznaje o istoriji koja je sledila po uništenju Hrama, gde biblijske ličnosti predstavljaju istorijsku dramu, gde se upotpunjuju i stvaraju nova proročanstva, gde se saznaje o sudbini zlih i sticanju rezultata svojih prethodnih dela. Ovaj stepen podučava lojalnosti i odanosti. Govori o kraju postojanja Prvog Hrama i početku izgradnje Drugog Hrama.

Viteški stepeni sadrže potpuno "novo" svetlo u ovom sistemu hijerarhije Slobodnog Zidarstva - i predstavlja Hrišćansku Organizaciju pre negoli ima smisao Slobodno Zidarskog Bratstva. No, i to ima skriveni smisao, jer sve pouke koje su do nas došle kroz simboliku Gradnje Hrama i povezane priče o Hiramu Abifu, Kralju Solomonu imaju svoj logičan, istorijski i duhovan, tj. u ovom slučaju, religiozni sled - jer baza koju je činila jevrejska religija je nadograđena hrišćanskom dogmom - kao što će u narednom dobu i to biti zamenjeno u evoluiranoj duhovnoj svesnosti čovečanstva - razvijajući religioznost Čovečanstva od mnogih verovanja do skoncentrisanosti na Jednog Boga i Jednog Mesiju, kao poimanju i doživljaju ultimativne Gnoze Zvezdane prirode svakog Ljudskog Bića.

Masoni IZVRSNOG REDA CRVENOG KRSTA uče lekciju o Istini, jer Crveni Krst ne samo da predstavlja nasleđe daleke ezoterične istorije, već u ovom dobu predstavlja Simbol Moći

Hrišćanstva - i simbol Moći Istine - iza kojega je Misterija Univerzalnosti, kako simbola, tako i same Istine.

RED VITEZOVA MALTE - Malteški Vitezovi prenose pouke o veri, dakako Hrišćanskoj veri, jer svi članovi ovog stepena moraju biti Hrišćani. Uz to stepen objašnjava kontinuitet preživljavanja misterijskih "spoljašnjih" prenosa dominacije viteških struktura kroz istoriju, jer Malteški vitezovi jesu bili istorijski naslednici srednjovekovnih Vitezova Hospitalaca.

RED HRAMA - Vitezovi Templari podučavaju o samo-požrtvovanosti, samožrtvovanju, odanosti Duhu svoje Hrišćanske Vere. Oni predstavljaju vrh duhovne strukture i posvećenosti "Doba Ribe" i dosledno odaju poštovanje Raspeću, Uskrsnuću i Uznesenju Hristovom. Viteške Komanderije i Priorati su zajednice Vitezova koji se svim svojim moćima i sposobnostima trude da Hrišćanske osobine i kvalitete održe živima u svetu. Istorija Templarskog Reda je dovoljno poznata - i upravo je začeta otkrićem Toga šta je bilo skriveno u dvorani pod Devetim Svodom, nastavljajući svoje postojanje i razvijajući svoju snagu u Hrišćanskom civilizacijskom okruženju, da bi se u izvesnom istorijskom momentu došlo do same smrti Reda i zatiranja (naizgled) celokupnog postojanja - što je istorijski simbolično bilo zapečaćeno smrću Velikog Majstora "Jakobusa Burgundusa Molensisa" - Žaka De Moleja - koji je na sebe primio sav Oganj koji ga je sagoreo i omogućio Njemu i Redu nov stadijum postojanja - u formi Slobodnog Zidarstva.

Celokupno Slobodno Zidarsko Znanje je uvek prožeto skrivenim korespondencijama o Kabalističkom Drvetu Života, te je i kroz Obred Jorka uneta Sila koja je Misterija Iza Masonerije.

SIMBOLIČKA LOŽA	Učenik	MALKUT - Kraljevstvo
	Pomoćnik	
	Majstor Mason	
KRALJEVSKI SVOD	Majstor Znaka	JESOD - Temelj
	Veoma Izvrсни Majstor	HOD - SjaJ
	Masona Kraljevskog Svoda	NECAH - Pobeđa
KRIPTIČNI RED	Kraljevski Majstor	TIFARET - Lepota
	Izabrani Majstor	GEBURAH - Snaga
	Nadasve Izvrсни Majstor	HESED - Milost
RED HRAMA	Red Crvenog Krsta	BINAH - Razumevanje
	Malteški Vitezovi	HOKMAH - Mudrost
	Vitezovi Templari	KETER - Kruna

Kroz ovo se sagledava da "profani", kao što je i očito, žive u Svetu Klifota, svetu ljuštura, haosa i besmisla. Stupanjem u Slobodno Zidarstvo (kao i druge Duhovne strukture) Čovek doživljava i uči o istinskoj hijerarhiji svega postojećeg - na

simboličan način - najgrublje moguće - kroz graditeljstvo Kamena i alata kojima se on obrađuje do kvaliteta, usavršavanjem ka čistoti.

Nad ovime se pruža Veo Duge, "Kešet" kroz koji duša čoveka biva uvedena u suptilnije regione, gde počinje da poima i uči o Gradnji Hrama, koji je kako Celokupno Drvo Života, tako i on sam kao Mikrokosmos. Sfera Jesoda predstavlja astralne sadržaje i simbole, tj. Znake od kojih "Majstor Znaka" prima poseban i specifičan Znak koji predstavlja Trojstvo, Utemeljenje, ali i pečat "Templum Hierosolimitani". "Veoma Izvrсни Majstor" usavršava svoje intelektualne sposobnosti, jer je kroz disciplinu, posvećenost i obasjan Suncem, razvijao svoj Um i stekao poimanje šire strukture u kojoj Živi. On, budući da je u posebnom položaju pred sobom, za napredovanje, može stupati stazom Kule - daljim saznavanjem o Hramu, stazom Bafometa - direktnim posvećenjem Viteškom Redu Sunca ili pak potpunim samo-žrtvovanjem za ispunjenje planova njegove Vere. Mason "Kraljevskog Svoda" zalazi u najdublje regije svog Bića i u najunutarnijoj odaji spoznaje - Sebe - kroz Ime Boga. Masoni ovog stepena primaju Reč koja je predstava Boga, tj. Velikog Neimara u periodu ispoljavanja Judeo-Hrišćanske Gnoze, dok izvesni drugi Ezoterični Redovi poseduju pouke i metode kojima svaki Čovek ponaosob biva u stanju da spozna Svoje Istinsko Ime Boga.

Spoznavši ovo Ime Mason automatski biva uznesen (kroz Veo "Paroketa") u Lepotu Svetlosti i postaje "Kraljevski Majstor", na njemu je da ispolji Lepotu Znanja i uzvišenost smisla Slobodnog Zidarstva. Za to, on mora postati "Izabrani Majstor" te koristiti svu svoju Snagu kako bi doneo Svoju Svetlost u Svet i ispoljio uzvišenu pouku darujući time mnoge dobrobiti Svetu. Disciplina, kontrola strasti i svih osobnosti, potpuna harmonija duše, vodi Masona do stepena "Nadasve Izvrsnog Majstora". On/a u svojoj svesti potpuno kristališe shvatanje strukture celog Univerzuma - strukture svih oblika "Slobodnog Zidarstva" (kao ispoljavanja različitih formi kreacije i materijalizacije Svemira) i oslobađa svoje najunutarnije Sopstvo da se neuslovljeno, slobodno i večno Uzdigne, Uskrsne kroz "Veo Ponora" ka čistim Duhovnim Prostranstvima Razumavanja i Zvezdanim sistemima Mudrosti - koje predstavljaju viteški "Crveni Krst" i "Malteški krst", dok "Templarski Krst" određuje postignuće najviše Duhovnosti. Ovo je kulminacija Hrišćanskog posvećenja, koje nadaleko nadilazi i nadvišuje religiozne Hrišćanske strukture koje "postoje" kao mnoštvo Kultova u Malkutu - Kraljevstvu Zemlje.

Na ovaj način se takođe vidi da stepeni Simboličke Lože predstavljaju Tlo Hrama, te da svaki stepen Obreda Jorka predstavlja po jedan Svod kojim se inicijal "spušta" ka konačnoj Spoznaji - ka Najdubljem stanju, sferi, koje je ujedno i Najviše - koje je oličeno u Redu Vitezova Templara. Majstor Znaka poseduje obeležje koje određuje "mesto" iz kojeg treba početi tragati za onim što je "zakopano" ispod. Veoma Izvrсни Majstor poznaje

sadržaje, materijale i položaj onoga šta je "ispod tla" - šta je skriveno u nesvesnim i podsvesnim regionima Psihe Čoveka, a Mason Kraljevskog Luka zaista izvršava to "iskopavanje" i probijanje kroz svaki svod - po legendi Tri su Majstora, kao tri dela Čovekovog Bića, izvršila ovo prvo iskopavanje - došavši do Prve Spoznaje. Naravno, svaki svod poseduje svoje specifično Ime, koje predstavlja božansku vibraciju i emanaciju Boga na svakom nivou - da bi najdublji svod nosio poseban kamen kojim je svod učvršćen, gde je taj "kamen" ujedno u potpora svoda i znamenje tj. položaj iz kojega se prvi put Vidi onaj Oltar koji u formi Delte na sebi nosi Ime Boga - pravu Reč Majstora Masona. Ovaj deveti svod predstavlja obličje koje je čak i prvo prikazano Učenicima - oni su to videli kao preplet Uglomera i Šestara, dok se sada, urezano u dušu čovečanstva, vidi simbol Svetog Heksagrama, na kojem su označena slova sa imenom "JAHBULON" - u kojem "ON" zamenjuje misteriozno "G" što znači da je Sunce istinski Bog našeg Sveta. Njegova Svetlost odatle obasjava ono Ime, koje Jevreji znadoše kao "J.H.V.H." a Hrišćani kao "I.N.R.I." - to Ime je projekcija Božanske Svetlosti koja čini suštinu Čovečije svetlosne iskre u Duši.

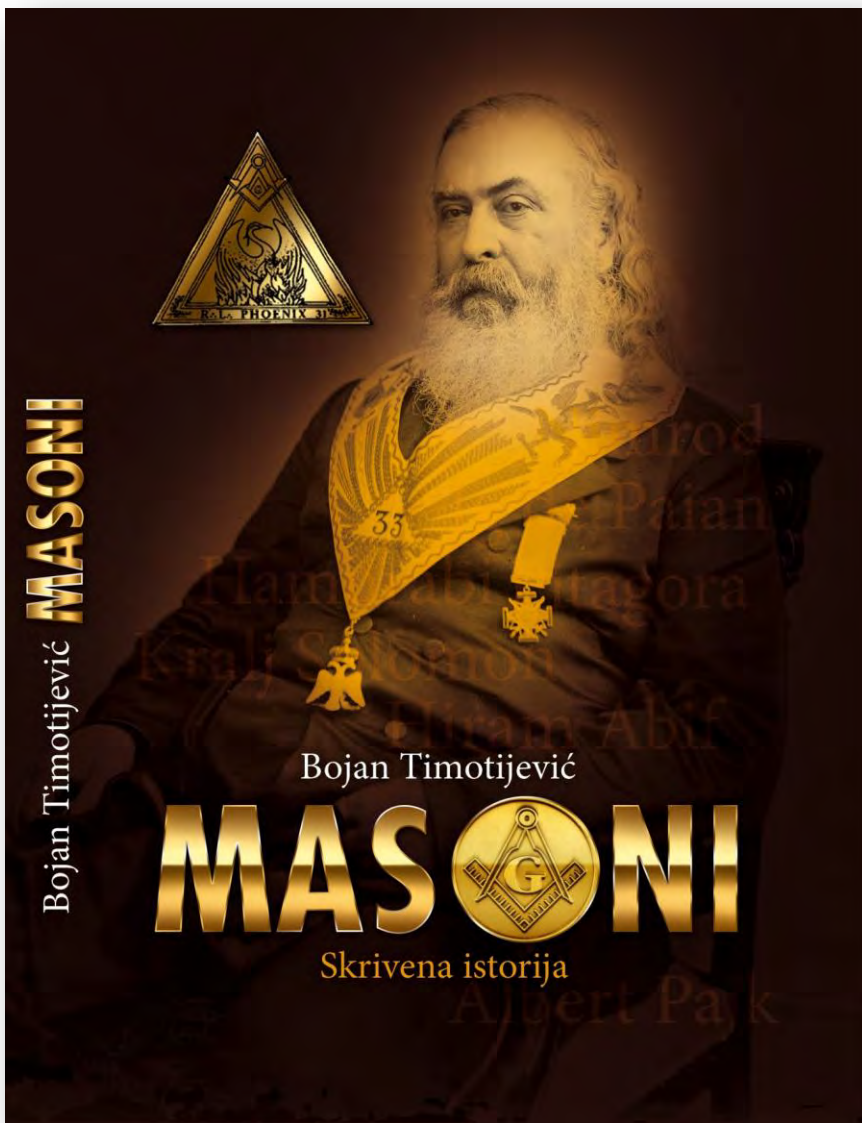
Možemo ovde pomenuti i izvesne kosmičke i astrološke relacije Kraljevskog Svoda jer početak Godine, u znaku Ovna i pri Proletnjem Ekvinociju predstavlja mesto Lepote, dok Jesenji Ekvinocij i zodijački znak Vage predstavlja mesto Mudrosti. Ove dve tačke predstavljaju potporu Kraljevskom Luku, čija najviša Tačka, mesto gde se nalazi Snaga Svoda jeste obeleženo Letnjim Solsticijem i zodijačkim znakom Raka. Ovo je ujedno i Makrokosmička projekcija Kruga kojega podržavaju dve paralelne linije sa strane - dva Sveta Jovana takođe - ali, Kružnica ima svoje središte i ono je Sunce, dok je upravo ta kružnica i Beskraj - stoga je i okarakterisana sa Zodijskom. Sledeća Misterija iza Masonske pouke Kraljevskog Luka jeste u Znak u vrhu svoda. Iako su iz drevnih vremena mudraci preneli pouke o značaju ovog Znaka,

period Hrišćanske dominacije je gotovo skroz potisnuo istinski smisao te Snage koja drži svod. Upravo Znak Raka, "Kočijaša" iz Tarota predstavlja Onoga koji je Vitez Hramovnik i koji u svojim rukama drži Pehar - Sveti Graal, upravljajući Kočijama koju vuku četiri Heruvima elemenata, On/a se uzdiže ka kosmičkim sferama duhovnog Razumevanja. Staza Raka na Drvetu Života upravo premošćuje Veo Ponora, a drevna formula "ABRAHADABRA" koju su čarobnjaci i šarlatani zazivali u svojim inkantacijama, predstavlja upravo Kosmičko Ime koje predstavlja i manifestovani Univerzum, njegovu Snagu i Vibraciju kojom se sve vraća u Tišinu Razumevanja. Slovo koje predstavlja Znak Raka ima vibraturnu silu broja 418 - koje je i brojna vrednost Imena "ABRAHADABRA".

Ovaj Ključni Kamen tako predstavlja Sumu Sumarum svih Sila i Snage kroz koje postoji Univerzum, kroz koje je Veliki Neimar, upravljajući polarnostima unutar mnoštva oformio Sfere, "lukove" i svakoj "dodelio" formulu postojanja, emanacije. Jasno je da će tokom vremena, smenom Eona, doba Ribe ustupiti Akvarijusu primat, te će se i Ime Boga Kraljevskog Luka smenjivati sa Duhom Vremena.

Obred Jorka predstavlja sintezu Judeo-Hrišćanske Gnoze Slobodnog Zidarstva. Njegova Moć je doživela uspon ka Lepoti, ima svoju Snagu, poseduje svoje integrisane Mudrosti prošlih doba, živih i gotovo uspavanih dogmi. Kraljevski Luk čini strukturu razvoja svesti koja se prožima kroz inteligenciju čovečanstva, kroz posvećenike koji su očuvali staro Znanje darujući mogućnost za upliv novim aspektima - pri čemu je Gradnja Hrama Judaizma i Hrišćanstva upotpunjena - a čuvaju ga Vitezovi Hramovnici - do poslednjeg daha, do poslednje kapi krvi, do poslednje trunke snage držeći Barjak Hrišćanstva - do vremena kada će Veliki Neimar omogućiti da Čovečanstvo i Gnoza evoluiraju kroz spoznaju novog Viđenja Kraljevskog Svoda.

Bojan Timotijević
MASONI

Bojan Timotijević

MASONI

Skrivena istorija

Kada sam pre nekog vremena pitao jednog stranog ezoterika, koji je između ostaloga i prilično aktivan u masoneriji, kojih bi se deset knjiga o masoneriji mogle smatrati kapitalnim za objavljivanje u nekoj zemlji, svi naslovi koje je naveo bili su stari najmanje pola

veka. Masonerija je jednostavno nastala u prilično davna vremena, tada je definisana na način na koji jeste i od tada se suštinski i nije previše promenila. Ako pogledamo kakvo je tada bilo pozorište shvatićemo i zašto je masonerija nastala i ostala takva kakva jeste. To nemanjanje masonerije dovelo je i do toga da su najbitnije knjige o masoneriji napisane, kako se da zaključiti, čak i pre više od sto godina.

Istovremeno, čak i tada uz prisustvo veoma ozbiljnih, pouzdanih i sistematično i lepo prezentovanih informacija o tome šta masonerija jeste, činjenica je da je postajala i svojevrsna potreba za paralelnom istinom koje je maseone predstavljala kao zle neimare nekakve hipotetične i naravno povasma zle distopije. Tako da ćemo danas teško sresti prosečnog stanovnika ove države, nebitno da li on dolazio iz redova tradicionalistički orijentisanih okorelih partiota, ili ka NVO sektoru inklinirajućih liberala, a da nije čuo, ponekad joj se i priklonio, za teoriju zavere po kojoj su između ostalih veoma često baš masoni odgovorni za sva zla ovog sveta.

Den Braun je u svetu napravio i karijeru i veliki profit veoma vešto manipulišući teorijom zavere, a kod nas su to u izvesnoj meri uspjeli i Milan Vidojević i Dejan Lučić. Istini za volju, Dejan Lučić deluje neko ko se, dok piše i plasira svoje knjige, istovremeno i veoma dobro zabavlja proigravajući široku čitalačku publiku, a njegovo relativno skoro letnje pojavljivanje u nekim medijima gde je objavio da trećeg svetskog rata ipak neće biti, implicitno tako sugerišući da je teorija zavere sada sasvim *passé*, te da prelazi na pisanje ljubavnih romana je u najmanju ruku bilo sasvim šmekersko.

U takvoj atmosferi domaćih i prevedenih knjiga o teoriji zavere, od kojih su neke naravno i nenaklonjene masoneriji, u svakom slučaju domaći naslovi o slobodnom zidarstvu su dragoceni. Naravno, kada se pominju naslovi domaćih autora tu su nezaobilazne dve Nenezičeve knjige na tu temu koje imaju jednu

jasno definisanu istorijsku težinu, ali vredi pomenuti i neke druge naslove poput Kraljevske veštine Stevana Nikolića koja na lep način daje osnovne informacije o tome šta slobodno zidarstvo jeste, Nastanaka masonerije iz pera Žolta Lazara gde su veoma dobro osvetljene društvene okolnosti koje su vladale u vreme nastanka masonerije i samim tim demistifikovane neke zablude, nedavne knjige o vojvodjanskim masonima Joipa Šosbergera, istorije masonerije u Somboru Karla Hamedera, te svojevremenih pisanja o ženskoj msoneriji Irene Sjekloče-Miler i masonske trilogije Slobodana Škrbića koja je u najmanju ruku provokativna u pomeranju granica ideja o tome na šta bi se masonerija mogla odnositi i kako uopšte i tumačiti slobodno zidarstvo.

Kao najnoviji naslov, bar dok ne dočekamo da se u okviru jedne od domaćih obediencija ne iznedri delo o kojem se priča u kuloarima odaja bratstva, a koje bi trebalo da se bavi međusobnim uticajima i vezama orijentalne mudrosti Bliskog Istoka i derviških redova na zidarstvo i zidarstva na pomenute, kao najnoviji u nizu domaćih autora na ovu temu do ruku nam je došao onaj pod nazivom „Masoni, skrivena istorija“, iz pera beogradskog autora Bojana Timotijevića, a u izdanju beogradskog izdavača Akia Mali Princ. Njemu je ovo treća objavljena knjiga, prve dve su se bavile drevnim Egiptom, kako putopisno tako i mogućom alternativnom istorijom religijskih ideja tog regiona.

Masoni, skrivena istorija je u neku ruku logičan nastavak i razvoj Bojanovog bavljenja preispitivanja zvaničnih istorija tajnih društava i religijskih i duhovnih ličnosti. Pri tome trebalo bi voditi računa da je Bojan primarno slikar čiju umetnost opisuju kao metafizičko slikarstvo, što je nešto što samo po sebi obično upućuje na pretpostavku, koja bi u ovom slučaju i bila tačna, da će knjiga biti obojena jednim tonom koji je malo razlikuje od suvoparnih studija proučavanja masonske istorije zasnovanih na metodološki ispravnom prezentovanju istraženih činjenica koje imaju za cilj da omoguće izvodjenje argumenata na adekvatan i naučno prihvatljiv način kako bi predstavljene činjenice bile i egzaktno proverive, ili bar u smislu istorijskog preispitivanja održive.

Umetnik je pak neko ko preispituje realnost oko nas, ima svoj stavi i time i otklon od nje. Masonerija i slična društva sa tajnom su zasnovani na mitovima. Mitovi nisu istorijska istina, oni su mapa do jedne drugačije i ontološki iskustvene istine. Nije se retko primetilo da članovi takvih društava, pa i neki slobodni zidari, imaju tendenciju da teritoriju pomešaju sa mapom i da veruju u mitove kao u istorijsku istinu. Sa druge strane na jednoj razini mitovi i jesu tačni, zato što su oni jedna funkcionalna istina koja je u praktičnom smislu veoma upotrebljiva i time svojevrsna radna istina za neku individuu koja funkcioniše unutar nekog manjeg ili većeg kolektiviteta koji prihvata taj mit kao model po kojem se ponaša i usmerava. Ali tu postoji razlika između lične mitologije,

koja je uvek za tu osobu ili grupu ljudi subjektivno tačna i objektivnog sveta oko nas. Kada se to pobrkra i kad lična istina postane kolektivna opsesija, kao što se to dalo videti recimo na primer na antisemitskom mitu, kao mitu koji je postojao, modifikovao se tokom vekova i opstao do danas verovatno kao jedan od najdestruktivnijih mitova u istoriji čovečanstva, onda se desi društvena katastrofa.

Ljudi zapravo ne i traže mitove. Mitovi nalaze njih i onda neko samo odgovori na onaj mit koji mu odgovara i koji dotakne nešto, dobro ili loše, što već postoji u njemu. Bojan u svojoj knjizi obradjuje mnoge mitove neposredno ili posredno vezane za slobodno zidarstvo, tako da su u knjizi obradjeni i Mojsije, Hiram, Isus, mudrost starog Egipta i Melhisedek i praktično manje više dobar deo onoga svega što se može sresti vezano za templare, pri čemu veoma vešto šeta između dokazivog i poetično-mitskog. Tako da ova knjiga nije ni striktno egzaktno naučna, da se primetiti da nije naveden ni spisak literature bez čega i referenci u fusnotama teško da neko istraživačko delo može da se tako tretira, a nije ni mitsko senzacionalistička budući da Bojan na više mesta neke izvore, vezano za njihovu autentičnost, dovodi u pitanje što knjigu boji i jednom finom aromom delimične pouzdanosti.

Šta je onda ova knjiga? Mogli bi reći polu istorijsko, a polu inspirativno poetski-mitloško preispitivanje do sada poznate istorije slobodnog zidarstva koje meni posle čitanja više otvara neka pitanja nego što daje odgovore, što je u osnovi obično dobar recept da u mom slučaju pažnja bude vezana kako bih knjigu i pročitao.

Stoga moglo bi se zaključiti da je knjiga preporučljiva svim ljubiteljima teorije zavere kao jedan drugačiji pogled na njihovu omiljenu tematiku, napisan i ozbiljno i dovoljno sa otklonom od racionalne istorije da zadovolji i buntovničke potrebe onih koji se protive svemu što je zvanično verifikovano kao istina. Ali isto tako zanimljiva je naravno i samim zidarima i ostalima koji imaju interesovanja za tajna društva i dominante religijske modele naše civilizacije.

Ko pročita ovu knjiga neke tajne će mu biti rasvetljenije, neke nove će možda izroniti na svetlo dana kako bi izazivale pažnju i budile maštu, a tajna koja se ne može saznati iz knjige jeste zašto u ovoj recenziji nikad nije razotkriveno ko je srpski Pako Raban i kakve to ima veze sa ovom pričom, ali to bih ipak ostavio Bojanu da on to ako želi i smatra za shodno uradi na nekoj od promocija knjige.

Tau Zostrijan

<http://tauzostrijan.wordpress.com/>

O OBLACIMA I KAMENU

*„Ako zelis da vidis dolinu, popni se na vrh planine;
ako zelis da vidis vrh planine, podigni se na oblak;
ali ako tezis da razumeš oblak, zatvori oci i razmislijaj.“*

Halil Džubran

„Oblaci su vidljive skupine kapljica vode ili čestica leda (ili oboje) u atmosferi. Topli vazduh pun vlage podiže se u vis. Kad dostigne određenu visinu, ohladi se. Na niskoj temperaturi topli vazduh više ne može zadržati vlagu u obliku vodene pare, pa se ona pretvara u malene kapi vode ili komadiće leda i tako stvara oblake. Svi su oblaci, zato što se stvaraju na različitim visinama i temperaturama, potpuno različiti i neprestano menjaju svoj oblik. Uz to, oblaci su sastavljeni od različitih čestica koje, opet, zavise od temperature i visine“.

Simb.: „Oblak je sredstvo apoteoza i epifanija...Oblak je svetlost koja katkad bljesne u ljudskoj tmni, jer naša osećanja ne bi mogla izdržati bljesak – Saint-Martin L.C.“...Preobraženje kome se mudrac mora podvrgnuti kako bi se poništio i simbol žrtve koju mudrac mora prineti odričući se svog prolznog bića da bi zadobio večnost.– Kinesko predanje“, Riječnik simbola, Shevalijer J., Gheerbrant A., KIC, Zagreb,2007., str.475.

U Slobodnom Zidarstvu neobrađen kamen ima višestruku simboliku : s jedne strane, predstavlja simbol neofita tj. upravo iniciranog masona neposredno posle obreda inicijacije, koji još uvek nema dovoljno znanja da bi prisustvovao izgradnji Univerzalnog hrama, ali žarko želi da postane kubni i ugllačani kamen. Postoji i šira simbolička neobrađenog kamena koja se ogleda u nesavršenosti ljudske prirode kao i stalnoj potrebi onoga koji traži Svetlost da do nje dođe neprekidnim i samopregornim radom na sebi. U tom kontekstu, svaki pripadnik Slobodnog Zidarstva, bez obzira na stepen na kome se nalazi, predstavlja nedovoljno obrađen kamen.

Kumulusi, stratusi, cirusi, nimbusi – četiri kategorije oblaka koje od 66-te, zbog jedne upozoravajuće tačke u gimnazijskom dnevniku IV/3 razreda, pamtim do današnjeg dana. Ta tačka mogla je da bude odlučujuća činjenica za moje kasnije životne izbore: ukoliko se izbrise mogla sam da biram a ukoliko ostane, imala bih samo jednu mogućnost. Tačka je izbrisana, izbore sam imala, ali ih ipak nisam birala – prihvatila sam/izabrala ono što mi je po porodičnoj liniji sledovalo, a oblake sam od tada do sada svakodnevno posmatrala i analizirala, tražeći sebe u njima.

Kako su se nizale godine i putovanja „na točkovima“/vazduhoplovima češća i upečatljivija, moja potreba/želja da pisanom REČI zabaležim oblake je bila sve jača. Posebno se ta želja pojačala posle Inicijacije. Pisala sam puno o različitim slobodnozidarskim i profanim (naučno-istraživačkim) temama, ali su OBLACI čekali i sačekali drevni Egipatski Memphis Misraim. Zvuči besmisleno povezivanje bezOBLAČNOG Egipta sa zapamćenom podelom na 4(četiri) OBLAKA, ali držim se onog, do sada nikad ne izneverenog osećanja, da je jedino ispravno ono delanje koje je sa sobom odlučeno: pred sobom „izgovorene“ namere ne treba odbacivati i svaki započeti posao treba završiti.

Dakle, danima kopam po sećanjima, knjigama, ličnim višegodišnjih zapisima, fotografijama,...pripremajući ovaj RAD. Što više istražujem to sam dalje od tastature, a i vremenske prilike me prilično uznemravaju: kako i zašto da pišem baš sada o OBLACIMA, kada su se „otvorili Nebo i Zemlja“? Da bi o njima pisala potrebno mi je autentično okruženje: MIR u DUŠI (što sam postigla) i POGLED KA OBLACIMA I NEBU (što ne postizem već danima)! Vremenska prognoza:

„...pretežno oblačno i OSETNO SVEŽIJE sa kišom, pljuskovima i grmljavinom, a lokalno se očekuju obilnije padavine, grad i olujni vetar...“.

Napolju pljušti kiša, grmi i seva a najvaljuju i neke "pijavice"!?. Zatvaram sve otvorene knjige, priručnike, zapise,...i pišaću iz GLAVE, u skladu sa izrekom: "Ono što je iza nas i ono što je ispred nas, sitnica je u odnosu prema onome što je unutar nas.".

Kada i zašto DANAŠNJI TEHNO ČOVEK upire pogled ka GORE, ka nebu? Za sve što mu je potrebno, za čime žudi, ne mora da gleda ka gore – dovoljan mu je mali prostor, dobar ekran (može i sve češće je u upotrebi minijaturni ekran mobilnih telefonskih aparata) i ON LINE veza. Kao da se CYBER

TEHNOLOGIJA pobrinula da ne „zamaramo“ svoje oči posmatrajući nebo pa nam je „komforno“ ponudila, pogled pravo u „FANTAZIJU“. No to je druga i „teška“ tema, koja će sačekati neki svetao i sunčan dan.

Dakle na tom nebu vide se male a velike zvezde, bliski a daleki Mesec, toplo a jako Sunce. Sve je to daleko od naše ovozemaljske ljudske mere. Dužina, visina i širina ovih nebeskih tela su za mene OVDE – nemerljivi. Ono što mi je blisko i merljivo, a tamo je „gore“, su OBLACI. Taj spoj čestica vazduha i vode u odgovarajućim toplotnim uslovima poprima najraznovrsnije oblike. Napmena - u našem „jeziku“ reči: OBLAK i OBLIK razlikuju u samo jednom slovu: „oblakovo“ A (heb. „Alpeh, value 1.) i „oblikovo“ I (heb. „Yodh – value 10.).

Osim najraznovrsnijih oblika koje poprimaju, oblaci su u stalnom i neprekidnom kretanju. Njihove čestice ne miruju, ni unutra ni spolja, one se kreću po vertikali: od dole ga gore, od gore ka dole, po horizontali: napred i nazad i po dijagonali. U tom neprestanom, raznovrsnom kretanju OBLACI istovremeno menjaju i svoje oblike a njihove čestice vode i agregatna stanja: od gasovitog oblaka, preko vodenih kapljica kiše do čvrstih ledenih komada „grada“. Ma kako bio velik oblak on ni u jednom trenutku „ne miruje“ – menja se iz časa u čas. Te neprekidne promene veličine, oblika i kretanja nisu ničim ograničene – nebo im „daje“ SLOBODU!

Od četiri osnovna elementa: vatre, vode, vazduha i zemlje u oblacima su sadržana prva tri. Zemlja je, za oblake, privremen i opet u najrazličitijim oblicima i stanjima, PROSTOR ubrzanog čišćenja. U agregatnom stanju u kome se dotaknu tla zemlje, te vodeno/vazdušne čestice kao da žure – ubrzano probijaju tla, planinske masive ili popunjavaju rečne tokove i morska prostranstva. Njihova je „misija“ da poprave, pročiste, pokrenu druge „zemaljske“ procese i da obrnutim smerom, ka gore, ISPARE ka nebu.

Po kabalističkom učenju je vatra-širenje, voda-skupljanje, vazduh-kretanje/gibanje a zemlja- kohezija/skupljanje. Oblaci se formiraju na Jugo-Istočno-Severnom horizontu da bi nestali/pali na Zapadu ali i sa njega ponovo „uskrsnuli“ ka nebu. Oblaci funkcionišu kao i pet faza Kabalističkog drveta: raspoznatljivo je njihovo „seme/izvor“ (Adam Kadmon), razgranat je i „zrač“ njihov koren, visoko se diže njihovo stablo „stvaranja“, razgranate su grane njihovog „oblikovanja“ a njihov plod „deluje“ moćno i nežno. Oblaci sadrže celokupnu strukturu, od Malkuta, preko Yesoda i Tifareta do Ketera.

Ta raznovrsna kretanja raznolikih oblaka po nebesko/zemaljskoj vertikali i horizontali su, po mom skromnom znaju iz oblasti prirodnih nauka, jedinstvena, neponovljiva i večna. Naravno večna

onoliko koliko je večna VODA u Zemaljskom/LJUDSKOM okruženju. Od prvih koraka akademske pismenosti vodu tumačim kao osnovni element postojanja, pra početkom svega ostalog - MATERIA PRIM. Kosmičko jaje je i nastalo/razvilo se u prvoj/pravoj/„Božijoj“ vodi a piramida je, po verovanju drevnih učenih Egipćana, izronila iz VODE. Voda je i deo rituala svih inicijacija, od ezoteričnih „čišćenja“, preko religioznih krštenja i „pranja“ pa sve do profanih „zalivanja“.

Retka je pojava jednog, usamljenog oblaka. Oblaci su poseban „kolektivitet“ koji se međusobno spaja, nadopunjuje, povezuje, razbija,...Svaki od njih je u svakom trenutku „svoj“ i poseban a opet sa drugima povezan. Dejstvo oblaka je jasno, vidljivo, sveukupno osetilno,... samo kod njihove dinamične povezanosti a sve pod potrebnim toplotnim uslovima (gornjim – Sunce, donjim-Zemlja). Kiša, sneg, grad, magla, hlad,...sve to „daju“ oblaci. Jedan, sam oblak je kratkotrajan i beznačajan. Isti princip se može uočiti i na ljudskom planu. Šta, na primer, može jedan sam čovek bez drugih ljudi/bez životinjskog i biljnog sveta? Ništa! U sadejstvu sa drugima, može sve: da radi, raduje se, pati, tuguje, stvara, razara, daje, prima, voli,...ŽIVI!

Kod spajanja oblaka treba imati u vidu da se različiti oblaci kreću na različitim visinama: jedni su visoko ka gore, drugi su nisko ka dole – često u vidu magle i u blizini ili na tlu a između tih krajnosti neki „plove“, po Aristotelu, idealnim SREDNJIIM rasponom. I Buda se „probudio“ kada je pored VODE otkrio da je „SREDNJA MERA, PRAVA MERA!“ pa se sa izvora te i takve vode tada i „napio“. Kada se po vertikali spoje oblaci različitih visina tada nastaju velike vremenske nepogode kao što su ove koje su nas zadesile u poslednje vreme.

Malo jeste u velikom i veliko se odražava u malom ali kada se nespojivo sastavi tada se „tlo trese“. Kao i kod ljudi, „visok“ i „mali“ čovek teško da mogu da pronađu zajedničku meru „doma“ koja bih ih oboje zadovoljila. „Srednji“ bi uvek mogao da se adaptira na sve uslove života. Međutim, veliki nikako ne može da „stane“ u mere malog ali mali može u mere velikog. Zato se mali „useljava“ u dom velikog. Takav suživot dovešće, kad tad, do neskada, disharmonije i deformisanih percepcija, pre svega kod „malog“ čoveka. On će se vremenom „odomačiti“ i sebe doživeti „divom“ a kuću velikog čoveka kao sebi pripadajući „zamac“.

Da bi se uspostavila kakva takva „harmonija“, veliki čovek će morati da „izbaci“ malog iz svoje pripadajuće kuće. Mali čovek pozvaće u pomoć druge brojne male ljude slične sudbine – oni će obaviti „rat“ velikom čoveku. Ishodi ovog sukoba mogu da budu: gradonosne padavine koje uništavaju letinu, „provala oblaka“ zbog koje će krov „popustiti“ a poplava „oslabiti“ temelje, „spuštena“ magla u kojoj „treće oko“ velikog čoveka ne funkcioniše,...

Konačan rasplet može da bude različit ali u krajnjem ishodu uvek je SREĆAN I HARMONIČAN – „posle kiše uvek dolazi Sunce!“. Mali će izgraditi veliko naselje svojih kućica sa okućnicama i lokalnom kafanom u kojoj će, uz „vruću“ rakiju prepričavati i na naredne generacije prenosi priče i mitove o Davidu koji je praćkom ubio Golijata. Veliki čovek će svoj dom - zamak ograditi utvrđenjem, oko koga će biti dubok i širok ranac vode. On će nocu, uz tri/pet ili sedam sveća pisati istoriju svog doma, čitati pisma drugih velikih ljudi iste sudbine ili sa vrha svog zamka, iz kule posmatrati nebo, mesec, zvezde i priblažavanje teških oblaka (nibusa) iz daljine. Povremeno će, kako to i priliči, pozvati na gozbu druge velike ljude sličnih sudbina. Oni će piti vino, jesti ribu/prepelice, slušati zvuke gudačkih instrumenata, igrati i razmenjivati iskustva/znanja. I malima i velikom se približava isti težak oblak, razlika je u činjenici da to mali ne znaju a veliki zna i pripremio se! Kao što je Heraklit zaključio da se „ ne može dva puta zakoračiti u istu vodu“ tako i pametni ČOVEK neće sebe dva puta dovesti u NEPRIMERENU situaciju. Sve je pitanje dobrog vida i sluha – videti i slušati sebe, druge i gledati u nebo!

Može se uočiti i paralela između oblaka, košnica i mravinjaka. Kod pčela (košnica) i mrava(mravinjak) „zna se“ ko šta i zašto čini: radilice, ratnici, matica, trut,... U tim zajednicama nisu moguće prirodne „greške“ . Ono što su lepi, svetli, dežmekasti oblaci na nebu to je skupljanje polena i hrane za maticu kod pčela/mrava, preteče povezivanje oblaka različitih visina na nebu i njihivo gromaglasno izlivanje je vađenje saća, rušenje košnice (ljudi, medvedi) ili kopanje mravinjaka (ljudi, mravojedi). I kad „ grane“ Sunce voda će iz zemlje „vaskrsnuti“ ka nebu a pčele/mravi napraviće „putokazom“ instikta nove košnice/mravinjake.

Posebno je inspirativna tema o oblacima i kamenju. Svako ko je imao prilike da obidje jedan ili više kamenoloma mogao je da primeti i po nešto i nauči o „obradi“ kamena. Koliko kamenoloma, toliko različitih planina, alata i obrada. Zbog moćne snage i veličine megalitnih planina kamenolomi u njihovom podnožju su sve veći. Neuki rudari otvaraju brojne otvore iz kojih se po malo ili ništa ne izvadi, pa se onda na dalje otvaraju novi otvori i tako u nedogled sve do samog vrha planina čiji su vrhovi cilj i meta ovih neukih rudara.

Zdravi, snažni i učeni majstori rudari zajedno će otvoriti i prepoznati pravo mesto u podnožju planine iza koga je „dobra“ i plodonosna kamena žila. Oni će na bazi ZNANJA kopati tu žilu i tražiti nove zdrave žile u istom otvoru ne dovodeći u pitanje stabilnost PLANINE i sopstvenu bezbednost. Njihov RAD će pokrenuti život u obližnjem gradu – gradiće se kuće, mostovi, Hramovi,...po projektima majstora arhitekture/građevinarstva. Transport ruda, kamenja i kamenih blokova nadgledaće učeni stručnjaci – majstori transporta/saobraćaja. Klesanje kamena za

lepotu i funkcionalnost objekata obavljali bi majstori kamenoresci/klesari. U tom lancu kopanja, transporta, ugradnje i klesanja kamenja posrednici i neuki nisu potrebni. Posrednik je onaj koji svoju SVETLOST nije prepoznao i koji bi da živi od svetlosti drugih. A neuki su oni koji misle da znaju pa bi prećmom iz podnožja planine na njen vrh, da bi na njega zakačili svoju zastavu. I posrednici i neuki su velika opasnost za planinu i dobrobit ljudi u obližnjem gradu. Kako reče Isus: „Jadni, ne znaju šta rade!“.

A što se tiče oblaka i njihove veze sa kamenjem, jasno je da kamenje ne leti a da se oblaci ne kopaju. Konekcija je u doživljaju BESKRAJNO SLOBODNIH oblaka sa vrhova visokih monolitnih planina. Retki su koji te vrhove osvajaju. Ovde bih dodala i staru izreku da su: „neki ljudi kao oblak, kad se sklone, sunce počne da sija“.

Ja, od nedavno S.:SESHAT, a do tada S.:SPV, godinama unazad divim se, iz podnožja, jednoj velikoj planini. Zanemim svakog dana i časa na pomisao kako je ogromno, neprocenjivo i još uvek neistraženo bogatstvo rude u njenoj unutrašnjosti. Zamišljam/doživljavam toplinu Sunca na njenom vrhu i divim se moćnoj, neograničejoj slobodi divnih i ogromnih oblaka koji se tog vrha vide.

Godinama se pripremam, posmatram i izučavam moguće i prave staze do njenog vrha. Svih tih godina, u početku manje, a kasnije sve izražajnije, primećujem i osećam tegobu zbog brojnih namernih i slučajnih turista u njenom podnožju. Njih dovoze autobusi i džipovi turističkih agencija. Većina tih turista tu dolazi sa željom da se popne na vrh tog monolita, po mogućstvu - „pokretnim“ Jakovljevim merdevinama, a uz malu napojnicu sve brojnijim neupućenim vodičima. Od te napojnice takvi neuki vodiči neće biti bogatiji - postaće alaviji. A većina tih turisti popeće se na taj monolit, bez trunke prašine na njihovim neizlizanim cipelama, crnim odelima i leptir mašnjama, zakačenim o revere raznolikim značkama na kojima su simboli koje neki i ne razumeju, kamerama, fotoaparataima,...

Popeće se, a neće ni znati gde su, šta i u kom pravcu da gledaju. Umorni i razočarani, spuštice se istim putem u podnožje, predahnuti u lokalnom turističkom restoranu, kupiti par kamenih suvenira, ukrcati se u svoje autibuse/džipove i kasnije sa velikom ozbiljnošću prepričavati neupućenima svoj veliki poduhvat koji bi oni (neupućeni) trebali sebi da priušte.

Zbog turističko-marketingških razloga monolit se godinama drobi i razbija – neko bi da odlomi parčence, neko bi da ureže svoje ime, a ima i onih menadžera koji bi rušenjem trećine monolita želeli da realizuju projekat izgradnje ekskluzivnog restorana u unutrašnjosti planine sa nazivom AGAPE. Oko planine je sve više pravih i umišljenih biznismena, instant kamenorezaca, lažnih majstora

zanata, dokonih latalica... Vremenom je upriličen i poseban kulturno-umetnički program za turiste - dočekuje ih odabrana grupa igračica.

Tu i tamo, ako se dobro „zagledam“ primećujem po nekog PRAVOG majstora zanata. To nisu žene i muškarci to su LJUDI u belim rukavicama. Mogu se prepoznati istom metodologijom kao što se pehar SVETOG GRALA može prepoznati na dugačkoj polici sa brojnim lažno zlatnim peharima. Oni u ruci drže svoje maljeve i dleta, šestar im je na ugaoniku, visak je prav i ne pomera se, a dvadestčetvorosatni lenjir im je izlizan. Oni se po nekoj inerciji diskretno okupljaju i razmenjuju u povezanom lancu svojih ruku, pružajući jedni drugima sve šta imaju i mogu. Iz očiju im se širi mir, toplina i ljubav a Sunce ih obasjava.

To su oni majstori, kamenoresci/tesari i planinari koji se neprekidno penju i spuštaju uz i niz veliki monolit, stazom koja kruži od podnožja do vrha planine, stazom Ourobora, putanjom Skarabeja, upornošću Sizifa. Kad god se popnu na vrh tog monolita primete na oblacima gnezdo pelikana koje svojom krvlju hrani sedam svojih ptica, pozdrave Sunce i spuste se u podnožje. Njihova je misija SJAJNA – OBASJAVA IH SUNCE NA NEBU,

INSPIRIŠE IH PELIKAN NA OBLACIMA A SNAGU IM „DAJE“ ENERGIJA MONOLITA.

Ostalo je o oblacima i kamenju dosta toga nedorečenog, ali je ovaj Rad morao da IZAĐE. Kao što oblak može da „zakloni“ Sunce tako i kamen, posebno „ugaoni“, može da bude ne samo zrak svetla nego i alat kojim se drugi kamen cepa. U tom slučaju kamen otvara rane iz kojih teče naša sveta i životna voda – naša krv i suze. Da se takve ljudsko/bratske/sestrinske nepogode ne bi dešavale u svetom prostoru podzemlja megalita trebalo bi se uvek i iznova prisećati Biblijske priče o BRAĆI Avelju i Kainu: BRAT KOJI JE GLEDAO U NEBO I OBLAKE - PROGLED AO JE I UBIJEN JE OD BRATA KOJI JE GLEDAO U ZEMLJU. Um se obogaćuje primanjem, a srce davanjem. Zato, kako piše Bodler: „Volim oblake... oblake koji prolaze... negde, tamo... tamo... čudesni oblaci!“.

Vremenska prognoza : „Danas TOPLO. Pre podne biće sunčano, a sredinom dana i posle podne promenljivo oblačno i sparno sa mogućim nepogodama...“.

Rekla sam!

Na Or.: Beograda, 31. 07.6014.

S.: Seshat

PLAN 93

Slobodno Zidarstvo umire. Ono doživljava istu sudbinu koja je zadesila Velikog Majstora Hiram Abifa. Tri izdajnika iz redova Bratstva mu dolaze glave. Slobodno Zidarstvo doživljava isto - upravo od onih koji nisu shvatili šta Visak, Libela i Majstorski Čekić predstavljaju, a to su osnovni simboli prva tri stepena Masonerije. Ono što Masonerija podučava Braću nije zaživelo.

Kao i Hiram Abif i Masonerija je delovala kao vodeća sila izgradnje Civilizacije - kao realno ostvarive strukture koja se sagledava kao Hram Kralja Solomona. Ona je organizovala izgradnju društva, povezala je sve strukture u celinu, uspostavila je sistem rada na "izgradnji" - i onda u presudnom momentu, gotovo pri završetku tog Velikog Dela, poput zmiije iz nedara, uvida se da i samo Slobodno Zidarstvo u sebi nije na savršen način uspostavilo sve elemente i sadržaje koji su preduslov za nepogrešivo delanje.

Iako su svi Slobodni Zidari upoznati sa značenjem alata - Viska, Libele i Čekića, kao simbola koje treba Živeti, a ne samo poznavati, došlo je do fatalnih udaraca koji su prouzrokovali da

Bratstvo posrne, da mu telo padne mrtvo na tlo i da duša i Svetlost koju ona nosi napusti ovaj svet.

Jedini "spas" za ovakvu situaciju leži i u samoj pouci Trećeg Stepena Majstora Masona - ali mora se shvatiti i da su ove simbolične pouke i duboko misteriozne, te da postoje Sile na delu koje upravljaju svim okolnostima u Svetu, pa time i u samom Bratstvu - sada već mrtvom i u skrivenom grobu... koji je obeležen samo Bagremovom Granom.

Postoji određeni Plan, gotovo planetarnih i kosmičkih proporcija, o tome kako se Ljudski rod, Ljudska Rasa i Civilizacija razvijaju - kako su nastali, u čemu opstoje i šta ih čini, te kako će okončati - a sve je kao pouka prenešeno čak i ritualima Slobodnog Zidarstva.

Postoji određeni Plan, zapisan od strane onog koji je i angažovao Hiram Abifa, samog inkarniranog Solomona, Avatara Velikog Neimara, plan koji je oduvek delovao kao skriveni

usmerivač i podsetnik onima koji su bili uz i u Bratstvu, usmeravajući i samo Bratstvo ka ispunjenju Velikog Dela.... a Veliko Delo podrazumeva i samu Smrt i Uzdizanje iz Smrti.

Ovaj Plan, čudno nazvan "Plan 93" unešen je i u samu Misteriju Reči Majstora Masona - upravo u reči stepena - koje su i same vremenom doživle devijaciju, postajući "zamenjena reč" majstora - jer upravo je ta Reč prenosila signal duši Čoveka da određena Sila "93" postoji kao Ključ i Lavlja Šapa koja jedino može da uzdigne Mrtvog Majstora iz Groba. Upravo jedino ta Sila, Moć Reči 93 je u stanju da oživi Slobodno Zidarstvo.

Neznanje, Fanatizam i Tiranija tri najveća neprijatelja Masonerije su osnažili u Bratstvu i ne poznajući smisao Bratstva htedoše da na silu preuzmu tu Gnozu i zadaše Bratstvu udarce od kojih ono umire - i ne može da se oporavi, jer udarci su ciljali na vitalna mesta Moći u telu.

Visak - koji je trebao da poduču Braću da stoje uspravno, nepokolebljivo, da se uzdaju u sebe, da stiču Znanje, da sebe kao dobre ljude načine još boljima, da izgrade identitet i deluju kroz inteligenciju - nije držala sigurna ruka, nije držala iskrena namera, te površnost saznavanja o smislu Bratstva - koji je ujedno i smisao Ljudskog Bića nije uspostavljen, dovodi do pogrešnih stavova koji ne omogućavaju pravilan razvoj. Bratstvo sadrži Znanje, ali Znanje nije usvojeno.

Libela - koja je Braću oduvek podsećala na ravnopravnost, na širenje uticaja, na stabilnost - nije držala sigurna ruka, koja nije ni naslanjala Libelu na ravnu površinu - jer Braća nisu ostvarila shvatanje da postoji suštinska ravnopravnost, identičnost u individualnosti, među svim inkarniranim ljudima na ovoj maloj Planeti Zemlji. Bratstvo je odavalo lažnu sliku o ravnopravnosti onih koji su unutar Hrama i onih koji su Izvan, lažnu sliku da su čak i oni unutar Bratstva na istoj Ravni. Izneveren je i ovaj princip i fatalni udarac je zadat. Slobodno Zidarstvo je izneverilo i ovaj svoj princip, ono je na samrti.

Čekić Majstora - silan autoritet, snaga, moć rasuđivanja i donošenja odluke - u ruci koja je htela moć za sebe, a ne Istinu i Pravdu za Sve - zadao je konačan udarac. Nema zavaravanja - elitizam, umišljenost, nadmenost, kao i mnoge druge mane ljudskog ega isključale su i uvrežile se u dušama onih koji su bili privilegovani da budu primljeni u Bratstvo. Ta privilegija, koju su stekli pozitivnim potencijalima je izneverena, Slobodno Zidarstvo je htelo da upravlja svetom zarad svoje moći, zarade, gramzivosti i gladi za upravljanjem - iznedrivši iz svojih redova Tirane koji upravljaju svetom i koji mu zadaju konačan udarac.

Slobodno Zidarstvo umire, a sa njim umire i ovaj svet, ova Civilizacija.

Ali, izgleda da ima nade i u drugim "basmama", postoji taj skriveni "Plan 93" koji se u zaledini duhovnih struktura provlačio i jedva očuvao, kako bi sada bio sproveden.

Sveti Avgustin je kao jednu od svojih najbitnijih pouka naveo: "Voli i Čini po svojoj Volji", stari Grci su pak spominjali Volju Zvezda, dok je Isus molio Boga da "Bude Volja Tvoja". Rable je u Gargantui i Pantagruelu podsetio sve pričom od "Opatiji Teleme" gde svi žive i rade po svojoj Volji. Misteriozni Frensis Dešvud je u "Klubovima Paklene Vatre" u najtajnijim odajama Opatije Medmenhema, kao pouku inicijatima Masonerije koji su potajno posećivali to mesto zacrtao kao glavni moto". "Čini svoju Volju."... da bi skoro, ocrnjeni poeta i okultista, inicijat najviših Masonskih Misterija, upravo Alister Krouli, takođe podsetio narod ove planete sa svojim: "Čini šta ti je volja će biti sav Zakon."

Taj čudesni segment svih pouka bio je sadržan u reči "Volja" - jer oni koji poznadoše grčku Kabalu, stari Pitagorejci, uneli su ovaj skriveni Kod, kroz Reč "TELEMA" čija je brojna vrednost "93". Naravno, postoji u tome još mnogo zanimljivih Misterija, a jedna od njih je da suštinom vibracije "broja" 93 jeste okarakterisana i jedna druga Velika Reč - Ljubav - AGAPE.

Iako postoji u samom Slobodnom Zidarstvu određeni broj inicijata koji su prepoznavali ove poruke, njima nikada nije bilo dozvoljeno da na silu nametnu sprovođenje ovog Plana. Znanje je dato, ali je u Slobodnoj Volji ljudi da ga prihvate i implementiraju u svoju Dušu i sprovedu kroz svoj Život. Nadajući se da će kroz Veru u ispravnost i iskrenost svih onih koji primaju pouke Slobodnog Zidarstva svet biti ispunjen Dobročinstvima, Skriveni Majstori su omogućili da Reči Misterija ne budu izgubljene, čekajući pravi čas - a upravo je Smrt taj pravi čas - jer miranjem jedne strukture, jednog tela, duša biva oslobođena za sledeći stadijum, za sledeći uspon. Kada jedno Biće umre u ovom svetu, ono je doživelo Krunu svega što je bilo namenjeno toj inkarnaciji - tako dolazi i do promene u svetu - jedno stanje umire i stvara prostor za sledeće. Društvene strukture i uređenja se smenjuju, jedno umire i omogućava sledećem izdanku da raste. Tako je i sa Slobodnim Zidarstvom - ono umire, da bi evoluiranoj duhovnoj strukturi omogućilo razvoj i rast.

Svojim vlastitim Moćima Slobodno Zidarstvo je ubilo sebe, iskoristivši svoje lične Moći, svojom Voljom, ono je dovelo do toga da delovanje smisla osnovna tri Alata bude delom ispravno ispoljeno, a delom iskorišćeno za Promenu. Volja ljudi, koja je odraz Volje onoga Najvišeg na Nebeskom Tronu, deluje i usmerava svoju Ljubav ka ljudima, svojim bližnjima i celom Svetu.

To će obnoviti ovaj svet, to će obnoviti Bratstvo - to će omogućiti Uskrnuće i Novo Rođenje u Duhu. Plan 93 je skriveni

plan i on podrazumeva shvatanje Volje unutar ljudi i Volje koja pomaže ljudima da sprovedu tu svoju Volju. Naravno, ta Volja nije devijacija smisla alata, nije volja za besmisлом neznanja, za fanatičnim dogmatizmom uverenja, niti za tiranijom vladavine nad drugima kroz ne realni elitizam - ta Volja je jedino ona koja je izlučena iz suštine Duše Čoveka - Istinska Priroda koja se otelotvorila da bi ispoljila Božansku Ljubav na svim ravnima postojanja.

Kako je Veliki Majstor Hiram Abif upravljao izgradnjom Hrama - Voljom, Inteligencijom i u osećaju Ljubavi da svi treba da budu na svom mestu, da vrše svoju Volju, čime bi sproveli Veliko Delo Kreacije Univerzuma. Čak je i u njegovom Imenu unet Skriveni Kod Plana 93, jer kabalisti i Tajni Majstori su u njemu oličili tu Volju koja upravlja Alatima - Ime ABIF ima brojnu vrednost 93.

Čudesno je i to samo ime ABIF, jer "AB" je Otac, "I" je ruka koja donosi Svetlost, a "F" je Kula tj. Hram. "A" je Duh, "B" su svi elementi koji čine Univerzum, "I" je skrivena inteligencija koja upravlja svime, a "F" je Gradnja, Postojanje i Raz-Gradnja Hrama, Bratstva, Čoveka, Civilizacije i Društva, celog Univerzuma. Takođe "Abi" je Otac, a "F" je Hram - Univerzum. On je inkarnirao sebe da bi u najnižem Svetu i Kraljevstvu Materije sproveo Svoju Volju, proizveo svoje Veliko Delo.

Takođe, postoje i druge Misterije i pouke o broju 93, jer postoje na Drvetu Života - šemi celokupnog Univerzuma, samo tri horizontalne staze, koje pak povezuju i sjedinjuju polarnosti i nasuprotnosti na tri osnovna nivoa postojanja. A zbir ove tri staze, koje sjedinjuju Aktivno i Pasivno, Muško i Žensko, Snagu i Mudrost, jeste 93.

Sada, kada je vreme pri ruci da se Mrtvi Arhitekta uzdigne iz groba, znajući da samo Reč Majstora Masona može ostvariti ovo Uzdizanje, mora biti razotkriveno da konačna projekcija izobličenja koje je dovelo do ubistva Majstora Hiram Abifa, do samog ubistva Slobodnozidarškog Bratstva, jeste sadržana u izobličenju Reči koja je vibratorna Sila, spona Bratstva na suptilnim energetskim ravnima. Takozvana "zamenjena reč" koja zaista svojim smislom "zamenjuje" izvesne Više Misterije je i sama volšebno "zamenjena" i njen istinski smisao nije na ispravan način prenošen inicijacijom u Majstorski Step. Ipak, ljudskom umu jeste bilo omogućeno da nazre ovo Volju koja je isticala čak i iz te "zamenjene" reči - a istinska Reč Majstora, od koje je i poteklo skriveno značenje u kojem su Masoni nazivani "Sinovima udovice", jeste obeleženo "brojem" 93.

"Maha Bon", "Mak benak" i druge slične reči zamenile su ono Obličje koje je čak i profanima bilo predočeno. Ta Reč predstavlja Boginju sa Sinom Božijim u naručju. Kao što je i Andrejin Krst - "X", na višim stepenima Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Obreda u stvari "zamenjeni znak" tako je i suština Misterije Slobodnog Zidarstva u Onome koji je Inkarnirano Božanstvo - ali ne odvojeno od svoje Kosmičke Majke - jer ta Reč predstavlja Božansku Majku i Božansko Dete, kao što Andrejin Krst predstavlja upotpunjenje Te Misterije Trojstva koje je Misterija iza Masonerije. Majka je "MA" (41) i Sin je "BN"(52) i upravo to ima u sebi suštinsku potporu Plana - Silu Duhovnog Toka 93.

Čak i "Akacija" koja se nalazi nad grobom Majstora Abifa, na određen način može da se zapiše i shvati kao 93 - AKKACCIA. Tako dolazimo do uobličenja jedne posebne Pouke koja je skrivena iza cele strukture, a upravo govori o Čoveku i njegovim unutarnjim Silama. Čovek kao kreacija nosi u svojoj Volji - 93, i jedino ispravno može da živi kroz ispoljavanje te Volje koja upravlja njegovom Ljubavlju - 93, gde se kroz pouke kabalista sagledava da je dualnost na različitim ravnima postojanja Univerzuma prouzrokovana dejstvom Moći 93, te ujedno i kroz povezivanje silama 93 dolazi do re-integracije Bića, do Sjedinjenja Polarnosti i shvatanja neodvojivosti Čoveka od Božanskog. Čovek je doveden u stanje potpune materije, sahranjen u grob - telo, a nad time se uzdiže ono što obeležava mesto odakle treba da se uzdigne - obeleženo sa 93 - i konačno kroz jedino ispravno postupanje Čovek se iz materijalnog uzdiže i saznaje da je on sam Sin Udovice, Božansko Dete Duha, kroz poznavanje stvarne Reči Majstora Masona.

"Plan 93" je bio skriven, ali uvek prisutan, te iako i on ima sadržaje koji se ne odnose na samo Slobodno Zidarstvo od njega je neodvojiv. Slobodno Zidarstvo je jedina duhovna organizacija koja je uspela da u sebi sačuva staru pouku inicijacije - ali uz činjenicu da i se samo povinuje tom Velikom Planu i da mora umreti - kako bi Novi Čovek Zemlje, koji je Ljubavnik Zvezda i Duhovni Samotnik Misterija, dalje vodio Svet delujući u skladu sa Tokom 93 - koji je Tok Volje i Ljubavi.

Shvatite Svoju Istinsku Volju Braćo i Sestre - i izvršite je u Ljubavi. Uzdignite se u Duhu, iz mrtvog tela Majstora - koji ste Vi sami, iz izgorelog Gnezda Feniksa - koji ste Vi sami, uvek ka Zvezdanom nebu - ka Beskrajnom Prostoru sa Bezbroj Zvezda u njemu.

Čini šta ti je volja će biti sav zakon.
Ljubav je zakon, ljubav pod voljom.

PORUKA ČOVEČANSTVU

ČARLI ČAPLIN

"Žao mi je... ali ne želim da budem vladar. To nije moja stvar. Ne želim vladati niti osvajati. Želim pomoći svima. Jevrejima, paganima, crncima, belcima. Ljudi smo, a oni se žele međusobno pomagati. Želimo deliti sreću, a ne patnju. Ne želimo se mrzeti. Na ovom svetu ima mesta za sve. Majka Zemlja je bogata i može nas sve prehraniti. Možemo živeti slobodno i lepo... ili smo promašili put.

Pohlepa je zatrovala naše duše. Postavila je prepreke od mržnje. Odvela nas je u patnju i krvoproliće. Razvili smo brzinu, ali smo se zatvorili u sebe. Izobilje nas ostavlja izgubljenim. Nauka nas je učinila ciničnim, a intelekt bezdušnim. Razmišljamo previše, a osećamo premalo.

Više nego mašine, mi trebamo humanost. Više od inteligencije, trebamo dobrotu i velikodušnost. Bez tih kvaliteta život bi bio nasilan i sve bi bilo izgubljeno. Avioni i radio aparati su nas približili jedne drugima. Priroda tih pronalazaka čezne za našom dobrotom, za opštim bratstvom i jedinstvom duha.

I sada, moj glas doseže do miliona ljudi u svijetu, miliona očajnih muškaraca, žena i dece, žrtvi sistema koji muči i zatvara nevine ljude. Onima koji me čuju, kažem: Ne očajavajte! Nesreća koja je nad nama događa se zbog pohlepe i gorčine čoveka koji se boji ljudskog napretka. Mržnja prolazi, diktatori umiru, i vlast oduzeta

od naroda biće vraćena narodu. Dok ljudi umiru, sloboda neće iščeznuti.

Vojnici! Ne pokoravajte se okrutnima koji vas preziru, porobljavaju, koji vam uređuju živote, govore šta da radite, mislite, osećate. Koji vas tretiraju kao životinje, topovsko meso. Ne dajte se tom neprirodnom čovjeku sa mehaničkim mozgom, mehaničkim srcem. Vi niste mašine, vi niste životinje. Vi ste ljudi! Sa svom ljubavi i humanošću u srcima! Vi ne mrzite, samo nevoljeni mrze. Ne borite se za ropstvo, borite se za slobodu! Kraljevstvo nije u jednom čovjeku ili grupi, već u svim ljudima. Vama ljudima!

Imate moć da stvarate mašine. Moć da stvarate sreću. Vi, ljudi, imate moć da učinite život slobodnim i srećnim, da život bude divna avantura. U ime demokratije, iskoristimo našu moć, ujedinito se svi. Borimo se za novi svet, prijatan svet, u kojem će čovek moći raditi, mladost imati budućnost, a starost sigurnost. Obećanjima da će vam sve to pružiti, ovi neljudi su preuzeli vlast. Ali lagali su i nikada ih neće ispuniti. Diktatori su oslobodili sebe, a porobili narod. Ostvarimo sami ta obećanja!

Borimo se za oslobođenje sveta, za ukidanje nacionalnih barijera, pohlepe, mržnje i netolerancije. Borimo se za razuman svet nauke i napretka, koji će svima doneti sreću.

U ime demokratije, ujedinito se svi!"

<http://www.uvls.org.rs/>

<http://www.rgls.org/>

..У СЛАВУ ВЕЛИКОГ НЕИМАРА СВИХ СВЕТОВА..

Велика Национална Ложа Србије
Глобода Једнакост - Браћерво

<http://www.mason.org.rs/>

Grand Orient de France
PUISSANCE SYMBOLIQUE REGULIERE SOUVERAINE

Велики Оријент Француске
СИМБОЛИЧКА РЕГУЛАРНА СУВЕРЕНА ВЛАСТ

<http://www.godf-serbie.org/>

VELIKI ORIJENT HRVATSKE U OSNIVANJU

<http://veliki-orijent-hrvatske.org/>

„BALKANSKI MASONI“

<https://www.facebook.com/groups/465644020200935/>

